

NUORTEN AIKUISTEN JA TYÖNTEKIJÖIDEN AJATUKSIA NUORTEN AIKUISTEN TOIMINNASTA

KUOPION SEURAKUNTAYHTYMÄN ALUEELLA

Joni Hankosalo ja Toni Launonen

Opinnäytetyö, kevät 2011

Diakonia-ammattikorkeakoulu, Diak Itä

Pieksämäki

Sosiaalialan koulutusohjelma

Sosionomi (AMK) +

kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus

TIIVISTELMÄ

Hankosalo, Joni & Launonen, Toni. Nuorten aikuisten ja työntekijöiden ajatuksia nuorten aikuisten työstä Kuopion seurakuntayhtymän alueella. Pieksämäki, kevät 2011, 69 s., 3 liitettä.

Diakonia-ammattikorkeakoulu, Diak Itä, Pieksämäki. Sosiaalialan koulutusohjelma, Kristillinen lapsi- ja nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto, sosionomi (AMK) + kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus.

Opinnäytetyön tavoite oli selvittää nuorten aikuisten ja Kuopion seurakuntayhtymän hengellisten työntekijöiden ajatuksia nuorten aikuisten toiminnasta. Tutkimuksessa verrattiin, millaista toimintaa nuoret aikuiset kaipasivat seurakunnalta ja mitkä olivat seurakunnan työntekijöiden näkemykset nuorten aikuisten kiinnostuksista.

Tutkimusaineisto kerättiin sähköisesti Webropol-kyselyllä 18–29-vuotiailta Kuopiossa asuvilta nuorilta aikuisilta sekä Kuopion seurakuntayhtymän hengellisiltä työntekijöiltä. Tutkimus oli kvantitatiivinen. Nuorten aikuisten kyselyyn vastasi 397 vastaajaa. Seurakuntayhtymän 75 hengellisestä työntekijästä 44 vastasi, joten vastausprosentti oli 59.

Tutkimuksessa selvisi, etteivät nuoret aikuiset osallistu kovin aktiivisesti Kuopion seurakuntayhtymän järjestämään toimintaan. Vastanneista nuorista aikuisista 84 % ilmoitti, että osallistuisi seurakuntayhtymän järjestämään toimintaan vain muutaman kerran vuodessa tai harvemmin. Hengelliset työntekijät arvioivat, että nuorista aikuisista 41 % osallistuisi toimintaan muutaman kerran vuodessa tai harvemmin.

Tutkimustuloksia voidaan hyödyntää Kuopion seurakuntayhtymän nuorten aikuisten työn kehittämiseen. Tuloksia voidaan käyttää suuntaa antavasti myös muissa seurakunnissa.

Asiasanat: nuoret aikuiset, osallisuus, osallistaminen, kirkko, uskonnollisuus, kvantitatiivinen tutkimus

ABSTRACT

Hankosalo, Joni & Launonen, Toni. Young adults and workers thoughts about young adults work in a Kuopio parish union. 69 p. and 3 appendices. Language: Finnish Pieksämäki, spring 2011.

Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services, Option in Christian Youth Work. Bachelor of Social Services.

The aim of this study was to find out young adults' and Kuopio's parish union's spiritual workers' thoughts of young adults' work. In the study we compared what kind of activity young adults wish from the parish and which were parishes' workers' visions of young adults' interests.

The study material was collected by an electrical Webropol-inquiry from 18–29-year old young adults who lived in Kuopio and also Kuopio's parish unions spiritual workers. The study was quantitative. In the young adults inquiry 397 respondents responded. From the parish union's 75 spiritual workers 44 responded, therefore the response rate was 59 %.

The study showed that young adults do not attend Kuopio's parish union's organized activity very actively. 84 % of young adults who responded report that they would attend Kuopio's parish union's activities only few times in a year or less. Spiritual workers estimate that 41 % of young adults would take part in activities few times a year or less.

The study results can be utilized for Kuopio's parish unions' young adults work development. The results can be also used tentatively in other parishes.

Key words: young adults, implication, attendance, church, religious, quantitative study

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	6
2 KESKEISET KÄSITTEET	8
2.1 Osallistaminen ja osallistuminen	8
2.2 Osallisuus.....	8
2.3 Hengelliset työntekijät	11
2.4 Nuori aikuinen	13
2.4.1 Nuoren aikuisen suhde kirkkoon.....	14
2.4.2 Nuorten aikuisten parissa tehtävä työ.....	15
3 NUORTEN AIKUISTEN OSALLISUUS TUTKIMUSTEN VALOSSA.....	16
3.1 Nuoret aikuiset kirkon toiminnassa	16
3.2 Kristilliset lehdet.....	16
3.3 Urbaani usko	18
3.4 Vieraantunut vai pettynyt	19
3.5 Kirkosta kiinni	20
4 TUTKIMUSKYSYMYKSET	21
5 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS	22
5.1 Kuopion seurakuntayhtymä	22
5.2 Tutkimuksen toteutus.....	23
5.3 Eettisyys.....	25
6 TULOKSET NUORTEN AIKUISTEN TOIMINNASTA.....	27
6.1 Vastaajien taustaa	27
6.2 Osallistuminen Kuopion seurakuntayhtymän toimintaan.....	29
6.2.1 Nuorten aikuisten aktiivisuus.....	29
6.2.2 Nuorten aikuisten osallistumisvalmiudet	31
6.3 Nuorten aikuisten tyytyväisyys	36
6.4 Nuorten aikuisten osallisuus vapaaehtoistyössä ja luottamustoimissa	38
6.5 Yleisarvio nuorille aikuisille suunnatusta työstä	40
6.5.1 Nuorten aikuisten mielipiteitä	40
6.5.2 Työntekijöiden mielipiteitä	42
6.5.3 Kenen tulisi työskennellä nuorten aikuisten parissa?.....	43
6.5.4 Yleisarvosana	45
7 TULOSTEN ANALYSOINTIA TUTKIMUSKYSYMYKSITTÄIN.....	47

7.1 Nuori aikuinen kaipaa matalan kynnyksen toimintaa.....	47
7.2 Työntekijöiden ajatuksia nuorten aikuisten työstä	47
7.3 Nuorten aikuisten kokemus osallisuudesta	49
7.3.1 Seurakunta toiminnan järjestäjänä	49
7.3.2 Nuoren aikuisen valmiudet osallistua	49
7.3.3 Nuori aikuinen osallistujana ja osallisena	50
7.4 Vapaaehtoisuus ja luottamustoimi.....	51
7.5 Viittauksia aiemmin tutkittuun	51
8 TUTKIMUKSESTA ESIIN NOUSSEITA POHDINTOJA.....	53
8.1 Toiminnan kehittämisideoita	53
8.2 Tulosten merkitys Kuopion seurakuntayhtymälle	54
8.3 Ajatuksia opinnäytetyöprojektista	55
LÄHTEET.....	56
LIITE 1 TIEDOTE KIRJASTON ILMOITUSTAULULLA.....	59
LIITE 2 NUORTEN AIKUISTEN KYSELYLOMAKE	60
LIITE 3 KYSELYLOMAKE KUOPION SEURAKUNTAYHTYMÄN HENGELLISILLE TYÖNTEKIJÖILLE.....	66

1 JOHDANTO

Aiheenamme on nuorten aikuisten parissa tehtävä työ. Augsburgin tunnustuksissa todetaan kirkon olevan pyhien yhteisö. On siis tärkeää, että myös nuoret aikuiset kokevat olevansa osa tuota yhtä, pyhää ja ikuisesti pysyvää yhteisöä. (Suomen evankelisluterilainen kirkko i.a.a.) Kirkosta eronneista 70 % kuuluu 18–39-vuotiaiden ikäryhmään (Tornivaara 2007, 10). Erilaisina syinä tähän pidetään kokemusta siitä, ettei kirkolla ole mitään annettavaa nuorille aikuisille.

Tilanne saattaa johtua siitä, ettei kirkolla ole resursseja tarpeeksi kohdata heitä. Seurakunnat käyttävät nuorisotyön resursseistaan suuren osan rippikoulu- ja isostoimintaan. Seurakunnan rippikoulun käy vuosittain 15-vuotiaista 84 %. Heistä isostoimintaan jatkaa vuosittain noin 27 000 nuorta (Suomen evankelisluterilainen kirkko i.a.b). Isostoiminnan jälkeen näille nuorille ei kuitenkaan ole jatkotoimintaa. Huomioitavaa on myös, että kaikki nuoret eivät edes halua osallistua isostoimintaan.

Kirkossa ei ole selvää linjaa sille, kuka kohta nuoret aikuiset. Usein varhaisnuorisotyöllä ja nuorisotyöllä on omat työntekijänsä, eivätkä he usein miellä nuoria aikuisia omaksi kohderyhmäkseen. Lapsi- ja perhetyöntekijä kohtaa työssään paljon nuorten aikuisten perheitä ja diakoniatyöntekijä apua tarvitsevia. Erityisnuorisotyönohjaaja ja diakoniatyöntekijä kohtaavat työssään myös paljon vapaaehtoistyöntekijöitä, joista ainakin osa kuuluu nuorten aikuisten ryhmään. Kaiken kaikkiaan nuoria aikuisia kohtaavien työntekijöiden joukko on yhtä kirjava kuin itse nuorten aikuisten joukko.

Näistä syistä pidämme aiheenvalintaa merkittävänä nykyhetkeä ja tulevaisuutta ajatellen. Haastavaksi koettu aihe lähti liikkeelle henkilökohtaisesta kiinnostuksesta nuorten aikuisten työtä kohtaan. Opinnäytetyötorilta saimme yhteistyötahoksi Kuopion seurakuntayhtymän, jonka toiveena oli saada aikaiseksi tutkimus nuorten aikuisten tilanteesta.

Opinnäytetyömme tarkoitus oli selvittää Kuopiossa asuvien nuorten aikuisten ajatuksia Kuopion seurakuntayhtymän toiminnasta sekä siitä minkälaiseen toimintaan ja kuinka usein he olisivat valmiita osallistumaan. Työntekijöille teimme samankaltaisen kyselyn,

jossa kysyimme, mihin työntekijät uskoisivat nuorten aikuisten osallistuvan. Näin pyrimme vertaamaan heidän ajatuksiaan ja selvittämään, kohtaavatko nuorten aikuisten ja työntekijöiden ajatukset keskenään.

2 KESKEISET KÄSITTEET

Opinnäytetyötä varten määrittelimme keskeiset käsitteet. Etsimme aikaisempia tutkimuksia ja mahdollisia lehtiartikkeleita, joista saimme pohjaa työtämme varten. Päivittäin pidimme silmillä erilaisia lehtiä, uutisia ja ihmisten puheita saadaksemme lähteitä työtämme varten. Hyödynsimme myös tutkimusseminaareissa käyttämiämme ja esittelemiämme aihetta koskevia tutkimuksia.

Työmme keskeiset käsitteet ovat osallistaminen ja osallistuminen, osallisuus, hengellinen työntekijä ja nuori aikuinen. Osallistamisen valitsimme, koska tavoitteenamme on saada nuoret aikuiset mukaan seurakunnan toimintaan, eli osalliseksi siihen. Hengellinen työntekijä ja nuori aikuinen ovat tutkimuksemme kohderyhmät.

2.1 Osallistaminen ja osallistuminen

Osallistamisella on kaksi tavoitetta. Sillä pyritään keräämään ideoita, mutta myös sitouttamaan ihmisiä (Valtioneuvoston kanslia i.a). Haluttaessa huomioida asiakkaiden arviointia ja näkemyksiä asioista, tulee tarkasti ja selkeästi määritellä, keitä ryhmään kuuluvat ja minkälaisissa kysymyksissä asiakas tuo lisäarvoa näkökulmiin (Sosiaali- ja terveysturvan keskusliitto i.a).

Osallistuminen tarkoittaa sitä, että henkilö on mukana muiden järjestämässä toiminnassa. Osallistuminen voidaan nähdä sekä laajana osallistumisena erilaisiin sosiaalisiin aktiviteetteihin sekä suppeampana poliittisena osallistumisena. (Harju 2004.) Osallistuminen on sitä, kun ollaan muiden kanssa mukana sosiaalisessa toiminnassa esimerkiksi osallistumalla konserttiin. (Laakso & Äikää-Torkkeli 2006, 12.)

2.2 Osallisuus

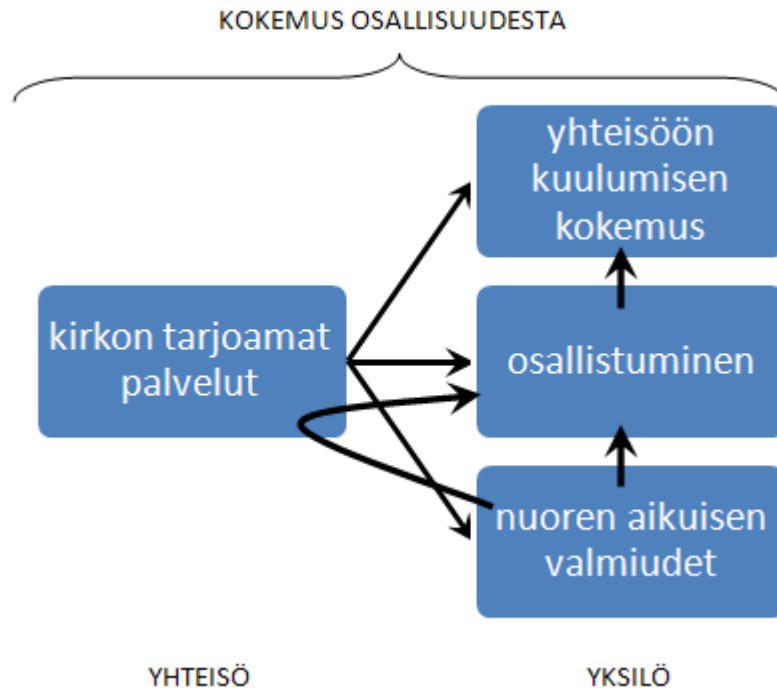
Osallisuus voidaan tulkita eri tavoin. Yksi tapa tulkita on, että ihminen tuntee kuuluvansa johonkin ryhmään. Ihminen kokee olevansa osallinen yhteiskunnassa tai omassa yh-

teisössään. Useat kokevat tällaisen osallisuuden tunteen esimerkiksi työn kautta, mutta on myös syrjäytyneitä, jotka eivät tätä koe. Osallisuus on usein kokemuksellista ja jaettavaa. Riikka Hahtelan mukaan osallisuudessa on kysymys identiteettiin ulottuvassa kokemuksessa sekä tunteesta olla yhteisössä ja olla siinä mukana rakentavassa merkityksessä. (Harju 2010.)

Flöjtin määritelmän mukaan osallisuudessa osallinen kokee asioiden tapahtuvan tunnetasolla. Osallistuja on osallisuudessa voimaantunut subjekti, joka tuo ilmi toiminnalle tarkoitettuja tavoitteita ja arvioi niiden toteutumista. Osallisuutta voidaan vahvistaa saamalla osallistujan voimavarat käyttöön, sekä mahdollistaa toimintaan vaikuttaminen. (Rouvinen-Wilenius 2010, 7.)

Kansalaisen osallisuus on yhteisöön kuulumista. Sisäpuolelle kuuluminen on kansalaiselle suotavampaa kuin ulkopuolisuus. Tästä johtuen osallisuuden näkökulmasta katsottaessa kuuluminen yhteisöön on jo itsessään ihanne. Yhteisöön kuulumisen lisäksi osallisuus on sitä, että osallisella on oikeus yhteisön hyvästä. Tähän hyvään kuuluu turvallisuus, mielekkään toiminnan osallistuminen ja yhteistyötä, josta saa positiivisia voimavaroja. Osallisuus on enemmän kuin vain muodollinen jäsenyys, sen ihanteena on, että osallisuus toteutuu osallistuvana jäsenyytenä. (Nivala 2008, 166–167.)

Osallisuus vaatii tiettyjen asioiden toteutumista sekä yhteisössä että yksilössä. Osallisuus ei ole yksilön tai yhteisön ominaisuus, vaan se on ihannetilanne, joka muodostuu kansalaisten ja yhteisön välillä. Näiden pohjalta osallisuuden edellytykset voidaan jakaa neljään perustekijään, joita kaikkia tarvitaan osallisuuden toteutumisessa. Perustekijät ovat: kansalaisyhteisön tarjoamat osallisuuden mahdollisuudet, kansalaisen valmiudet, osallistuminen ja kokemus yhteisöön kuulumisesta. (Nivala 2008, 168.) Kuviossa 1 näkyvät osallisuuden perustekijät, jotka olemme muuttaneet käsitteiltään sopivaksi meidän työtämme ajatellen.

KUVIO 1. Osallisuuden edellytykset (Nivala 2008, 168)

Osallisuuden mahdollisuuksina tarkoitetaan sitä, että yhteisöllä on muodollisia ja tosi-asiallisia mahdollisuuksia tarjolla. Näiden kautta kansalaisen osallisuus voi toteutua. Yhteisössä tulee olla tietyt mahdollisuudet, jotta osallisuus voi toteutua. Konkreettiset osallisuuden mahdollisuudet muodostuvat kansalaisen sisältämistä oikeuksista yhteisössä ja yhteisön toimintajärjestelmässä olemassa olevista rakenteellisista ja toiminnallisista puitteista. Lähtökohtana on yhteisöön kuulumisen muodollisena asemana, mikä koostuu muodollisista ja todellisista oikeuksista. Tällaisia oikeuksia ovat etenkin, mitkä turvaavat yksilöllisen vapauden ja osallisuuden yhteisön tarjoamasta suojelusta ja hyvinvoinnista. Osallisuus hyvinvoinnista tarkoittaa sitä, että henkilöllä on oikeus osuuteen yhteisön voimavaroista, jolloin jäsenen perustarpeet tulevat täytetyiksi. (Nivala 2008, 169.)

Osallisuuteen eivät kuitenkaan riitä vain yhteisön tarjolla olevat palvelut ja mahdollisuudet. Sen lisäksi tarvitaan yksilön omia voimavaroja ja valmiuksia hyödyntää näitä mahdollisuuksia. Yksilö tarvitsee perustaitoja ja tietämystä, kuinka asiat toimivat yhteisössä ja miten yksilö voi vaikuttaa päätöksiin. Yksilö tarvitsee tiedollisia, taidollisia sekä toiminnallisia valmiuksia, kuten tietoa omista oikeuksistaan yhteisössä. (Nivala 2008, 170.)

Kolmantena osallisuuden edellytyksenä pidetään osallistumista, johon vaaditaan sekä yhteisön tarjoamia mahdollisuuksia että yksilön omia valmiuksia. Osallistuminen ei ole itsessään osallisuutta, vaan se on yksi neljästä osallisuuden toteutumisen edellytyksestä. Osallistuminen on läsnäoloa yhteisön toiminnassa ja kanssakäymisessä. Osallistumisen voidaan olevan kansalaisella sitä aktiivisempaa, mitä enemmän hän siihen itse voi vaikuttaa. Osallistujan ollessa vain vastaanottajana, tulee henkilöstä helposti passiivinen, noudattaen vain muiden ohjeita. Henkilö on aktiivisempi osallistuja, jos hän saa ottaa kantaa asioihin, vaikka asia olisikin valmiiksi suunniteltu. Aktiivisimmillaan henkilö on silloin, jos hän saa toteuttaa jonkun asian alusta alkaen. Näiden kolmen osallistumistyyppin pohjalta voidaan tulkita, että mitä aktiivisempaa osallistuminen on, sitä vahvempaa osallisuutta sen pohjalta voidaan luoda. (Nivala 2008, 171.)

Osallisuuden neljäs edellytys on kokemus yhteisöön kuulumisesta. Yksilö kokee kuuluvansa ryhmään kokemuksellisella tasolla eikä vain muodollisella ja toiminnallisella tasolla. Yhteisöön kuulumisen kokemuksena voi ollakin samaistuminen muihin jäseniin, sitoutuminen yhteisön arvoihin ja periaatteisiin. Kokemuksellinen suhde yhteisöön toteutuu eri vahvuisena yhteisön jäsenen identiteettinä, lojaalisuutena ja solidaarisuutena yhteisöä ja sen jäseniä kohtaan. (Nivala 2008, 171.)

Näiden neljän osallisuuden edellytyksen täytyessä kansalainen voi kokea osallisuuden eli perustavanlaatuisen sisäpuolisuuden yhteisössä. Määritelmän mukaisesti osallisuuden toteutumista ei voida arvioida pelkästään toteamalla sitä ulkopuolelta toteutuvaksi. Yksilölle voi olla tarjolla toimintaa, ja hänellä voi olla tarvittavat valmiudet osallistua toimintaa, mutta silti hän voi kokea itsensä ulkopuoliseksi yhteisöstä. Osallisuuden kokemus liittyykin erityisesti kokemuksen yhteisöön kuulumisesta, mutta myös tietoisuudesta siitä, kuinka yhteisössä voi toimia ja elää. (Nivala 2008, 172.)

2.3 Hengelliset työntekijät

Työssämme tutkimuksen yhteydessä kysyimme Kuopion seurakuntayhtymän hengellisiltä työntekijöiltä nuorten aikuisten toiminnan tilanteesta ja samalla kartoitimme työntekijöiden mielipidettä siitä, kenen seurakunnassa pitäisi ottaa vastuu nuorten aikuisten

työstä. Alla on pohjustuksena tutkimustuloksia ajatellen, mitä kukin hengellinen työntekijä seurakunnassa tekee.

Pappi kohtaa seurakuntalaisia eri elämänvaiheissa. Papin toimenkuvaan kuuluu jumalanpalvelusten ja muiden kirkollisten toimitusten toimittaminen, rippikoulu ja opetustyö sekä henkilökohtaiset sielunhoidolliset asiat mukaan lukien rippi. Papin työhön kuuluu myös asiantuntijuus-, suunnittelu- sekä kehittämistehtävät. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.c.)

Tutkimustamme ajatellen näemme, että pappi on yksi varteenotettava vaihtoehto työskentelemään ja ottamaan vastuuta nuorten aikuisten työstä seurakunnissa. Pappi hoitaa hengellistä elämää, kulkee asiakkaiden mukana mahdollisesti lapsuudesta vanhuuteen asti. Papin työ ei rajoitu siihen, kenen kanssa he työskentelevät. Kuitenkin toimitukset kuten jumalanpalvelukset vievät aikaa papin kalenterista ja näin voi olla vaikeaa antaa heille ylimääräistä lisävastuuta.

Diakoniatyö on lähimmäisen auttamista. Työ kohdistuu etenkin heihin, jotka sitä eniten tarvitsevat. Diakonia on vuoropuhelua arkisten elämänasioiden ja kristillisen uskon välillä. Diakoniatyöntekijä kohtaa ihmisiä yksittäin ja ryhmissä. Diakoni pyrkii vahvistamaan ihmistä oman elämän hallinnassa, joten työ vaatii ihmisten kuulemista ja näkemistä. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.d.) Diakoniatyössä kohdataan nuoria aikuisia esimerkiksi erilaisten leirien, ryhmien, avustuksien ja vapaaehtoistyön kautta.

Kirkon nuorisotyönohjaaja on kasvattaja, joka kohtaa lapsia, nuoria ja perheitä. Keskeistä on tukea, ohjata ja opettaa sekä rohkaista ihmisiä kasvamaan kristillisessä uskossa. Lapsia ja nuoria autetaan löytämään oma paikka seurakunnassa ja kristittyinä elämässä. Nuorisotyönohjaaja kouluttaa vapaaehtoisia ja hän toimii myös verkostoyhteistyössä esimerkiksi koulu- ja nuorisotoimen kanssa. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.e.)

Voisi kuvitella, että nuorisotyönohjaajan olisi helppo jatkaa työtä nuorten aikuisten parissa, koska jo rippikoulutyön yhteydessä he ovat tutustuneet nuoriin. Kuitenkin on huomioitava se, että juuri lapsi- ja nuorisotyö vie paljon aikaa nuorisotyönohjaajan työstä ja tällöin ei jää aikaa välttämättä ottaa vastuuta uudesta ryhmästä.

Kanttori on maailman monipuolisin muusikko, hän toimii urkurinsoittajana, musiikinjohtajana ja laulajana. Kanttori hoitaa muun muassa häitä, messuja, soolokonsertteja. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.f.)

Kanttorilla on myös hyvä mahdollisuus tavata nuoria aikuisia. Heitä voi kohdata juhli-
sa, tapahtumissa sekä erilaisen musiikkitoiminnan kautta. Nuorissa aikuisissa on var-
masti henkilöitä, jotka kaipaavat seurakunnilta musikaalista toimintaa esimerkiksi kuo-
rotoimintaan, johon kanttori olisi sopiva ohjaaja. Kanttorin olisi mahdollisuus luoda
kontakteja nuoriin aikuisiin, samalla ohjaten heitä myös mukaan muuhun toimintaan.

Lapsityönohjaaja organisoi ja kehittää varhaisnuorisotyötä, toimien usein lastenohjaaji-
en esimiehenä. Lapsityönohjaaja tukee työssään myös kunnallista uskontokasvatusta
yhdessä päivähoiton kanssa. Lapsityönohjaajan työ on suurelta osin verkostoyhteistyö-
tä. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.g.) Lapsityönohjaaja ei välttämättä ehdi
muilta tehtäviltään keskittyä varsinaiseen perhetyöhön niin paljon kuin lastenohjaajat.

2.4 Nuori aikuinen

Nuori aikuinen elää vaihetta, jossa suunnitellaan tulevaisuutta. Ajankohtaista voi olla
elämäkumppanin etsiminen, perheen perustaminen ja lapsen hankkiminen, kodista
irtautuminen, omaan asuntoon muuttaminen, sekä opiskelu ja työelämä. Elämä on muu-
toksen keskellä, vanhat ystävät saattavat jäädä taakse ja tilalle tulee uusia. Kaikki nämä
kilpailevat keskenään ajan riittävyyden kanssa. Nyky-yhteiskunnan tarjoamat palvelut
vievät nuoria aikuisia pois seurakuntayhteydestä.

Tarkkaa yksiselitteistä määritelmää nuoresta aikuisesta on mahdotonta tehdä. Vaikeaksi
määritelmän tekee se, että eri lähteet määrittelevät nuoren aikuisen eri tavoin. Valtion-
hallinto ja kirkollinen Nuorten aikuisten vaikuttamisryhmä NAVI määrittelee nuoriksi
aikuiseksi 18–29-vuotiaat. Tämän määritelmän mukaan kirkon jäsenistä kuudesosa on
nuoria aikuisia. Työssämme käytämme myös tätä ikäluokittelua puhuessamme nuorista
aikuista. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.h.)

Erään pääkaupunkiseudun nuorten aikuisten papin mukaan nuorta aikuista ei määritellä iällisesti, vaan tietynlaisen elämäntyylin mukaan. Esimerkiksi kaupungissa asuva nuori aikuinen on erilainen kuin maaseudulla asuva. (Mikkola, Niemelä & Petterson 2006, 69.)

Nuori aikuinen etsii oman elämänsä merkitystä. Tulevaisuus saattaa näyttäytyä monien valintojen summana. Nuori aikuinen kokee tällöin itsensä oman elämänsä käsikirjoittajaksi. Nuori aikuinen pohtii mitä elämältä haluaa ja mitä se voi antaa hänelle?

Mikäli nuoren aikuisen elämää kuvaisi yhdellä sanalla, niin se olisi kohtaamisia. Nuori aikuinen kohtaa uusia ihmisiä, uusia kulttuureja, asenteita, arvoja ja erilaisia piirteiden kohtaamisia omassa persoonassaan. Yleisiä kysymyksiä on tällöin:

- Mihin minä pystyn elämässäni?
 - Pärjääkö yksin ilman perheeni tukea?
 - Osaanko valita oikean ammatin?
 - Miksi en saa mitään tehdyksi elämälleni?
- (Dunderfelt 1999, 108.)

Tällöin nuoren aikuisen elämä on elämään eläytymisen aikaa. Elämisen pitää tuntua, eikä se saa muodostaa harmaata teoriaa. Syvä toive olisi, että kohtaisi elämän suoraan, vapaasti ja itsenäisesti ilman aiempien sukupolvien rajoittavia sääntöjä. Nuoren aikuisen elämä on itsekeskeistä. Kokeminen on melko pitkälti omien tuntemuksien ja mielikuvien varassa. Tehokkuus muodostuu tällöin siitä, mikä tuntuu tehokkaalta. (Dunderfelt 1999, 109.)

Yllä olevan Dunderfeltin teorian pohjalta voidaan pohtia, johtuuko nuorten aikuisten vähäinen osallistuminen seurakunnan toimintaan mahdollisesti siitä, että elämästä pitää nauttia. Kokevatko nuoret aikuiset, ettei seurakunnan toiminta ja hengellisen elämän tarjoaminen ole tehokasta ja hyödyllistä nyky-yhteiskunnassa ja koetaanko seurakunta liian vanhoillisena.

2.4.1 Nuoren aikuisen suhde kirkkoon

Nuorelle aikuiselle on tarjolla etenkin kaupungeissa erityisen paljon sosiaalisia verkostoja, joiden kanssa kirkko joutuu kilpailemaan. Kirkko ei ole nuorelle aikuiselle enää

ensisijainen yhteisö, joka määritteli hänen identiteettiä. Tästä huolimatta nuorten aikuisten ajatukset kirkosta ovat pääsääntöisesti positiivisia. Nuorelle aikuiselle olisi pyrittävä järjestää sopivaa toimintaa seurakunnissa. Jokaisella seurakunnalla on omanlaisensa näkökulma nuoren aikuisten toimintaan ja yksi malli ei toimi kaikissa seurakunnissa. Nuorille aikuisille pitäisi saada tehtyä heille sopivaa toimintaa ja antaa heille mahdollisuus vaikuttaa kirkon päätöksentekoon. Heitä pitää pyrkiä rohkaisemaan tuomaan oman äänensä kuuluviin. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 13–15.)

Kirkossa nuorten aikuisten parissa tehtävän työn tarkoituksena on vahvistaa nuorten aikuisten kokemusta seurakunnasta ja kirkosta heidän elämässään läheisenä yhteisönä. Työssä pyritään antamaan nuorille aikuisille vaikutusmahdollisuus sekä toiminnan että hallinnon tasolla. (Kirkon tutkimuskeskus 2008, 152–153.)

Nuorten aikuiset suhtautuvat kirkkoon perusmyönteisesti tai neutraalisti. Kuitenkin henkilökohtaisella tasolla kirkkoon suhtauduttiin etäisesti ja tarpeettomana. Nuorista aikuisista monet pitävät kirkkoa suvaitsemattomana ja heikosti ihmisoikeuksia toteuttavana instituutiona. (Kirkon tutkimuskeskus 2008, 153.)

2.4.2 Nuorten aikuisten parissa tehtävä työ

Työ nuorten aikuisten parissa on kasvanut seurakunnissa. Vuonna 2007 joka kolmas seurakunta järjesti nuorten aikuisten toimintaa, kun taas vuonna 2003 vain joka viides seurakunta. Tämä ei ole kuitenkaan tarkoittanut sitä, että pieniryhmätoiminta olisi kasvanut vaan päinvastoin sen osallistumismäärät ovat vuodesta 2003 vuoteen 2007 mennessä laskeneet 11 %. (Kirkon tutkimuskeskus 2008, 154.)

Seurakunnissa nuorten aikuisten työhön on tullut lisää virkoja ja määriteltyjä vastuualueita. Työalassa alettiin myös rakentaa yhteistyötä oppilaitosten kanssa. Vuonna 2007 seurakunnista 40:ssä ilmoitettiin olevan nuorten aikuisten työn pastori tai joku vastaava. Seurakunnista kymmenellä oli kokoaikainen ja 15 seurakunnassa osa-aikainen nuorten aikuisten työn pastori. Nuorten aikuisten työn koordinointi oli yhdistetty muun työntekijän tehtäviin 245 seurakunnassa ja noin 200 seurakunnasta ilmoitettiin, ettei nuorten aikuisten työtä ole kenellekään koordinoitu. (Kirkon tutkimuskeskus 2008, 154.)

3 NUORTEN AIKUISTEN OSALLISUUS TUTKIMUSTEN VALOSSA

Viime vuosina nuoret aikuiset ovat olleet suuren pohdinnan kohde sekä seurakunnissa että kunnan puolella. Tutkimuksia on tehty paljon ja monenlaisia. Erityisesti on tutkittu miksi nuoret aikuiset eivät osallistu seurakunnan toimintaan ja miten heidät saataisiin mukaan.

3.1 Nuoret aikuiset kirkon toiminnassa

Yksi tällainen tutkimus on Delila Myyrin ja Merja Satelan vuonna 2003 valmistunut opinnäytetyö Nuoret aikuiset kirkon toiminnassa – pilkahduksia Kuopion nuorten aikuisten maailmasta kirkon työntekijöiden silmin. Tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää Kuopion seurakuntayhtymän ja evankelis-luterilaisen kirkon herätysliikkeiden nuorten aikuisten toimintaa ja yhteistyömahdollisuuksia. Työn tuloksena todettiin, että nuorten aikuisten ryhmä on hyvin hajanainen. Tämän vuoksi eri tahojen tulisi tehdä yhteistyötä koordinoitusti. Työn tulisi olla nuorista aikuisista lähtevää, mutta työntekijän tulisi olla sitä tukemassa. Nuoret aikuiset haluavat itse osallistua toiminnan järjestämiseen ja yhteisen hyvän tekemiseen, mutta tällaista osallistavaa toimintaa ei ole kaikille tarjolla. Tärkeänä tavoitteena nähtiin nuorten aikuisten kasvattaminen kiinni seurakuntaan. (Myyry & Satela 2003.)

3.2 Kristilliset lehdet

Nuoret aikuiset ovat olleet useampaan otteeseen esillä myös Kristillinen kasvatus-lehdissä. Vuonna 2006 lehti julkaisi referoinnin nuorten aikuiset ja kirkko-työryhmän mietinnöistä. Pari vuotta toimineen työryhmän lähtöajatuksena oli myös nuorten aikuisten kirkosta eroaminen. Havaintona huomattiin, ettei kyseinen ilmiö ole ainoastaan suomalainen. (Unkuri 2006, 18.) Tulosta tukee The Christian Postin artikkeli nuorista aikuisista, missä todettiin, että nuoret aikuiset eivät käy nykyään yhtä paljon kirkossa kuin ennen vanhaan. Lehden mukaan kaksi kolmasosaa nuorista aikuisista lopetti kirkossa käymisen säännöllisesti ikävuosina 18–22. Suurin syy tähän oli elämäntilanteen

muutos ja muina syinä nähtiin, että työ vie liikaa aikaa ja kirkko on liian kaukana. Osanotto tippui 18–22 vuoden iässä, mutta sen jälkeen se oli tapana nousta. Tutkimuksessa kävi ilmi myös se, että nuoret aikuiset eivät uskoneet kirkon opetuksiin. Osa nuorista aikuisista kävi kirkossa miellyttääkseen muita ja osa koki, että Jumala pyysi heitä takaisin kirkon yhteyteen. Suurimpana syynä kirkossa pysymiseen nuoret aikuiset mainitsivat, että kirkko on tärkeä osa heidän elämäänsä. Vuonna 2007 Lifeway teki tutkimuksen 1000 nuorelle aikuiselle (18–30-vuotiaalle), jotka olivat protestantteja. (Barrick 2007.)

Unkurin tutkimuksen mukaan 25-vuotiaista vain 20 % ei voisi kuvitella eroavansa kirkosta missään olosuhteissa. Nuoret aikuiset kokevat olevansa enemmänkin suvaitsevaisia kristittyjä kuin luterilaisia. He eivät myöskään halua sitoutua mihinkään pitkäksi aikaa. Kirkon valta koetaan myös uhkaksi yksilölliselle itsemääräämisoikeudelle ja aikuistumiselle. Niitä nuoria aikuisia, jotka haluavat tehdä jotakin yhteisvastuullista, pitäisi tukea entistä paremmin. Kehityskohteiksi nähtiin muun muassa jumalanpalvelukset, joiden pitäisi mahdollistaa mielekäs osallistuminen itse toimitukseen ja rippikoulu, jonka pitäisi tukea entistä enemmän kristillisen identiteetin muodostumista. Huomiota tulisi kiinnittää myös kirkon julkisuuskuvaan, joka kärsii herkästi häpeätahroja negatiivisista lehdistökirjoituksista, sekä vaalikäytäntöihin niin, että nuori aikuinen voi vaikuttaa seurakunnan toimintaan. (Unkuri 2006, 18–21.)

Vuoden 2007 Kristillisen kasvatuksen lehdessä oli artikkeli, jossa todettiin, että kirkosta eronneiden määrästä 70 % on nuoria aikuisia. Nuorten aikuiset muodostavat melko suuren osan kirkon jäsenistä, joten olisi tärkeää pitää heidät kirkon toiminnassa mukana. Artikkelissa todettiin myös, että nuoret aikuiset ovat väliinputoajaryhmä, joille ei tahdo löytyä toimintaa seurakunnan sisällä. Tämä johtuu liian suuresta kuilusta nuoruuden ja aikuisuuden välillä. Vanhat jumalanpalveluskaavat eivät palvele kaikkia ihmisiä ja nykypäivän monikulttuurinen yhteiskunta tarvitsisi kaavoihin uudistumista. Artikkelissa todettiin, että yksi tärkeä kohtaamispaikka nuorille aikuisille olisi verkossa. On ymmärrettävää, ettei kaikkia nuoria aikuisia kohdata palveluksissa ja toiminnassa, joten artikkelissa nähtiin, että kirkon pitää lähestyä jäseniään myös Internetissä ja erilaisilla keskustelupalstoilla. Jutun lopussa puhuttiin myös nuorten aikuisten mahdollisuudesta vaikuttaa kirkon toimintaan. Nuorille vaikuttajille tulisi taata todellinen mahdollisuus ottaa

kantaa nuoria koskeviin kysymyksiin seurakunnissa. Heidän tulisi saada myös koulutusta tehtäviin. (Tornivaara 2007, 10–13.)

3.3 Urbaani usko

Kirkon tutkimuskeskuksen julkaiseman Urbaani usko -tutkimuksen mukaan Suomen nuoret aikuiset jäävät muita ihmisryhmiä nähden vähemmälle uskonnollisissa perinteisten uskonnollisuuden mittarein. He osallistuvat vähemmän uskonnollisiin tapahtumiin ja harjoittavat vähemmän omaa hengellisyyttään. Myös usko kristillisiin uskomuksiin on vähäisempää verrattuna muihin ikäryhmiin. (Mikkola ym. 2006, 43.)

Nuoret ovat vähemmän uskonnollisia, koska uskon on iän myötä tapana lisääntyä. Nuorten aikuisten keskuudessa on kasvanut niiden henkilöiden määrä, jotka käyvät harvemmin kuin kerran vuodessa jumalanpalveluksissa tai muissa uskonnollisissa tilaisuuksissa. Pääkaupunkiseudun nuorista aikuisista (20–39-vuotiaat) 15 % pitivät uskoa melko tärkeänä vuonna 2004. Nuorista aikuisista 20 % koki, ettei uskolla ole mitään merkitystä heille. Pääkaupunkiseudun nuorista aikuisista 7 % käy vähintään kuukausittain uskonnollisissa tilaisuuksissa. Harvemmin tai kerran vuodessa käy 50 % nuorista aikuisista. (Mikkola ym. 2004. 44–45, 49.) Näitä tuloksia ei voida suoraan verrata meidän tuloksiin, koska kyseisessä tutkimuksessa nuori aikuinen on määritelty 20–39-vuotiaaksi.

Nuoret aikuiset määrittelevät uskonsa avoimemmin eikä tyypillisesti luokittele itseään tiettyyn uskontokuntaan. Se näkyy siinä, että suurin osa nuorista aikuisista määrittelee itsensä ennemmin kristityksi kuin evankelis-luterilaiseksi. Luterilaisena itseään pitää 44 % 15–24 -vuotiaista, kun taas 75 % pitävät itseään kristittyinä. Nuoret aikuiset eivät koe kirkkoa samoin tavoin suomalaisena elämänmuotona kuten vanhempi kansa. Vain 11 % alle 25-vuotiaista pitää kirkkoa suomalaisena elämäntapana kun taas eläkeikäisistä jopa puolet ajattelee näin. Nuoret aikuiset näkevät myös itsensä enemmän ”eurooppalaisina” kuin ”suomalaisina” kuin vanhemmat ihmiset. (Mikkola ym. 2004 54–55.)

Nuoret aikuiset eivät koe kirkon vahvistavan uskoaan. Kirkkoon kuulumisen syynä, alle 25-vuotiaista, vain 11 % pitää erittäin tärkeänä sitä, että kirkkoon kuuluminen vahvistai-

si uskoa Jumalaan. Nuorten sitoutuminen kirkkoon on heikompaa kuin vanhemmilla ihmisillä. Nuorten aikuisten suurin syy kuulua kirkkoon on oikeus kirkolliseen vihkimiseen, toisena tulee kaste. (Mikkola ym. 2004, 57–58.)

Nuorten aikuisten suhdetta kirkkoon voidaan tarkastella myös sitä kautta kuinka nuorten aikuisten ja työntekijöiden asennemaailmat kohtaavat. Ero työntekijöiden ja nuorten aikuisten kohdalla näkyy MiniRISC-tutkimuksen pohjalta. Siinä voidaan todeta, että alle 30-vuotiaat suomalaiset ovat muita suomalaisia enemmän ilmiö- ja mukavuusryhmiin kuuluvia. Kirkon työntekijät puolestaan kuuluvat näkemys- ja perinneryhmiin. (Mikkola ym. 2004, 61–63.)

Ennen nuoret aikuiset olivat aktiivisempia seurakunnan jäseniä. Se näkyy etenkin institutionaalisessa osallistumisessa. Henkilökohtaisessa hengellisyydessä ei ole suuria muutoksia tapahtunut. Usko on heille henkilökohtainen asia, johon ei tarvitse kirkkoa tueksi. Kirkon työntekijät poikkeavat asennemaailmaltaan muista suomalaisista. Etenkin nuorten aikuisten kanssa ero on suuri. Nuoret aikuiset haluavat pysyvyyden sijaan muutosta, virikkeitä ja toimintaa. Kun taas kirkon työntekijät arvostavat yhteisöllistä vastuuta, perinteellisyyttä ja pysyvyyttä. Nämä arvot näkyvät toisille taas kaavoihin kangistuneina ja tylsinä. (Mikkola ym. 2004, 63–65.)

3.4 Vieraantunut vai pettynyt

Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisemassa, Kati Niemelän tutkimuksessa todetaan, että kirkosta eroajien enemmistö ovat nuoret aikuiset. Erityisesti 20–29-vuotiaana erotaan kirkosta. Pääkaupunkiseudulle tehdyssä tutkimuksessa puhelinhaastattelujen perusteella nuorten aikuisten kirkosta eroamisen syynä nähtiin, että kirkko on tarpeeton yhteisö. Tutkimusta varten haastatelluista kirkosta eronneista nuorista aikuisista 90 prosenttia koki, että kirkon subjektiivinen merkitys oli ainakin vähän kirkosta eroamisen taustana. Samoin nähtiin, ettei kirkolla ole mitään henkilökohtaista merkitystä. Toinen lähes yhtä merkittävä syy oli, ettei nuoret aikuiset halunneet maksaa kirkollisveroa. Ratkaisevaa tai melko ratkaisevaa kirkosta eroamisen syynä vastaajista 39 % piti erimielisyyttä kirkon kannanotoista ja päätöksistä. Nuorten aikuisten henkilökohtaiset pettymykset eivät nousseet kovin suuriksi. Pettymys kirkon työntekijöitä tai kirkon toimintaa kohtaan oli

vähäistä. Vain harvoille muuttaminen toiselle paikkakunnalle oli syynä kirkosta eroamiseen. (Niemelä 2006, 187–189.)

3.5 Kirkosta kiinni

Kirkkohallituksen ja kirkkopalvelut ry:n toteuttaman kolmevuotisen kirkosta kiinni-projektin raportissa todetaan, että nuorten aikuisten työssä tärkeää on kohderyhmän tunteminen, mikä vaatii perusteellista taustatyötä. Nuorten aikuisten tarpeet on tunnistettava, toimintaa uudistettava ja yhteistyötä muiden toimijoiden kanssa tulee kehittää. Haasteena on toiminnan avoimuus kaikille, vaikka oman ryhmäidentiteetin muodostuminen onkin tärkeää yhteenkuulumisen tunteen vahvistumiselle. Yhteisöllisyyttä ei voi rakentaa työntekijäjohtoisesti, vaan sen on synnyttävä nuorten aikuisten omasta aloitteesta. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 85–90.)

Nuorten aikuisten työssä tulee hyödyntää jo olemassa olevaa toimintaa. Kirkon oppilastyöllä on paljon osaamista ja kokemusta pitkältä aikaväliltä. Lapsi- ja perhetyö luo toiminnassaan paljon kontakteja nuoriin aikuisiin. Musiikkitoiminta kerää monilla paikkakunnilla nuoria aikuisia seurakuntaan. Hyväksi on koettu myös lyhyet tapahtumat, jotka eivät vaadi sitoutumista pitkäksi aikaa, esimerkiksi konsertit ja toiminnalliset tempaukset. (Hauta-aho & Tornivaara 2009, 88–91.)

4 TUTKIMUSKYSYMYKSET

Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää nuorten aikuisten ja Kuopion seurakuntayhtymän hengellisten työntekijöiden ajatuksia nuorten aikuisten toiminnasta. Kuopion seurakuntayhtymän toiveesta kysyimme tutkimuksessa nuorten aikuisten ajatuksia vapaaehtoisuustoiminnasta ja vaikuttamishalukkuudesta seurakuntavaaleissa. Näistä kysymyksistä ilmoitimme tutkimustulokset, mutta emme pohtineet niitä yhtä tarkasti kuin varsinaisia tutkimuskysymyksiämme.

Tutkimuskysymyksemme olivat:

1. Mitä mieltä nuoret aikuiset ovat Kuopion seurakuntayhtymän toiminnasta, ja millainen toiminta heitä kiinnostaa?
2. Mitkä ovat Kuopion seurakuntayhtymän hengellisten työntekijöiden ajatukset nuorten aikuisten työstä, ja miten ne eroavat nuorten aikuisten mietteistä?
3. Millä keinoilla nuoret aikuiset saataisiin kiinni osallisuuden kokemukseen ja seurakuntayhteyteen?

5 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS

5.1 Kuopion seurakuntayhtymä

Teimme tutkimuksen Kuopion ev.lut. seurakuntayhtymän alueella, joka sisältää kuusi seurakuntaa: Tuomiokirkkoseurakunta, Alavan, Kallaveden, Männistön, Puijon ja Järvi-Kuopion seurakunnat (Kuopion seurakuntayhtymä i.a.a). Seurakuntien jäsenmäärä 1.1.2010 oli yhteensä 74 740 (Kuopion seurakuntayhtymä 2010a).

Viime vuonna Kuopion seurakunnissa erosi 1 842 jäsentä, joista selvästi eniten erosi 18–29-vuotiaita. Jäsenmäärään suhteutettuna eniten jäseniä erosi Tuomiokirkkoseurakunnasta ja Alavasta, joissa nuoria aikuisia on suhteellisesti eniten. Suurin eroaalto oli Ylen Ajankohtaisen Kakkosessa käydyn Homoilta-keskustelun jälkeen. Vuoden 2010 lopussa 78,9 % Kuopiossa asuvista kuului kirkkoon. (Tiihonen 2011.)

Kuopion ev.lut. seurakuntien strategiassa vuoteen 2015 – Meidän kirkko Kuopiossa – Osallisuuden yhteisö, kiinnitetään huomiota kirkon jäsenyyden merkityksen vahvistamiseen. Työtä tulee suunnata koskemaan nuoria aikuisia, sillä juuri he eroavat eniten kirkosta. Rippikoulu on vaihe, jolloin tavoitetaan lähes koko ikäluokka. Tämän jälkeistä toimintaa tulee kehittää niin, etteivät nuoret vieraannu kirkosta. On rohkeasti lähdettävä kohtaamaan nuoret aikuiset omien elämänkysymystensä ja epäilyksiensä äärellä. On myös perehdyttävä ajankohtaisiin kysymyksiin ja ilmiöihin, joiden maailmassa nuoret aikuiset elävät. (Kuopion seurakuntayhtymä 2010b, 12–13.)

Kuopion seurakuntayhtymässä toimii oppilaitospastorit, nuorisokanttori ja erityisnuorisotyönohjaaja nuorten aikuisten parissa. Oppilaitospastorit tukevat opiskelijoita ja opettajia. Oppilaitospastorien kanssa voi keskustella luottamuksellisesti ja he pitävät vastaanottoja, oppitunteja ja monenlaisia tapahtumia. He toimivat myös yhteistyössä oppilaitosten kanssa. (Kuopion seurakuntayhtymä i.a.b.) Etenkin nuorille aikuisille ja opiskelijoille suunnattuja toimipaikkoja Kuopion seurakuntayhtymän alueella ovat Vanha Pappila, Studentian kappeli, Tuomiokirkko ja Alavan kirkko. Toimipaikat ovat lähellä Kuopion keskustaa (Yhteishenki i.a.a). Näissä paikoissa järjestetään erilaisia iltoja ja tapahtumia, jumalanpalveluksia ja toiminnallisia asioita kuten käsityöpiirejä. Opiskeli-

joille on myös Kuopion seurakuntayhtymällä oma foorumi Yhteishenki, josta opiskelijat voivat katsoa tietoja tapahtumista. (Yhteishenki i.a.b.)

5.2 Tutkimuksen toteutus

Saimme työhön aiheen opinnäytetyötorilta, jonka jälkeen aloitimme yhteistyön Kuopion seurakuntayhtymän kanssa. Aloimme tutkia aiempia tutkimuksia ja keräämään aineistoa työtämme varten.

Teimme kvantitatiivisen eli määrällisen tutkimuksen. Valitsimme kyseisen menetelmän, koska koimme, että sillä tavoin saisimme mahdollisimman laajan otannan. Tällöin tutkimuksesta tulisi mahdollisimman luotettava ja informatiivinen. Tällaisen tutkimukseen kuuluvat johtopäätökset aiemmista tutkimuksista, aiempien teorioiden tarkkaileminen ja hypoteesien asettaminen. Kvantitatiivisessa tutkimuksessa määritetään käsitteet ja pohditaan sopiva kohderyhmä aineiston keräämiseen. On tärkeää muistaa, että kohderyhmä soveltuu määrälliseen mittaamiseen. Tutkimusta varten määritellään perusjoukko, josta otetaan otos. Tämän jälkeen muuttujista muodostetaan taulukot ja aineisto muutetaan tilastollisesti käsiteltävään muotoon. Tämän jälkeen tilastot analysoidaan. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 2009, 140.)

Syvensimme kyselyämme muutamalla avoimella kysymyksellä. Lisäksi joissakin kysymyksissä oli mahdollisuus valita muu-kohta, johon vastaaja pystyi tarkentamaan vastausta, mikäli ei löytänyt sopivaa vaihtoehtoa valmiista vaihtoehdoista. Saimme mielestämme yllättävän suuren vastausmäärän näihin avoimiin kysymyksiin. Tästä johtuen koimme, että tutkimuksemme oli jossain määrin myös kvantitatiivinen eli laadullinen. Kvantitatiivista ja kvalitatiivista tutkimussuuntausta ei tulisi nähdä toistensa vastakohtina, vaan toisiaan täydentävinä. Suuren vastausmäärän ja pitkien vastausten voidaan nähdä tarkoittavan vastaajien paneutumista kyselyyn. (Hirsjärvi ym. 2009, 136–137.)

Prosessin alussa kohtasimme Kuopion seurakuntayhtymän työntekijöitä ja pohdimme heidän kanssaan parasta keinoa tavoittaa nuoria aikuisia. Mietimme myös, kuinka saadaan kaikki Kuopion seurakuntayhtymän hengelliset työntekijät osallistumaan omiin kyselyihinsä. Samalla teimme sopimuksen Kuopion seurakuntayhtymän kanssa opin-

näyteyhteistyöstä. Selvitimme seurakunnalta, mitä he haluavat tietää nuorten aikuisten ajatuksista. Tämän jälkeen aloimme koota kyselylomakkeita. Lomakkeen välivaiheista saimme palautetta koululta, Kuopion seurakuntayhtymältä sekä kirkon tutkimuskeskuksen tutkijalta Kati Niemelältä. Hän kommentoi, että kyselylomakkeemme oli hyvä ja aihe mielenkiintoinen (Kati Niemelä, henkilökohtainen tiedonanto, 25.3.2010).

Kohderyhmiksi valitsimme nuorten aikuisten 18–29-vuotiaiden ryhmän ja Kuopion seurakuntayhtymän hengelliset työntekijät. Selvitimme nuorten aikuisten ja työntekijöiden mielipiteitä keskenään samankaltaisilla kyselylomakkeilla. Työntekijäkysely on muokattu nuorten aikuisten kyselystä työntekijöille sopivaan muotoon säilyttäen kuitenkin vertailukelpoisuus niiden kesken. Kaikkia nuorten aikuisten kysymyksiä ei kysytty työntekijöiltä. Kysymys nuorten aikuisten kanssa pääsääntöisesti työskentelevästä työntekijästä puolestaan kysyttiin ainoastaan työntekijöiltä.

Valitsimme kyselyiden toteutustavaksi Webropol-ohjelmalla laaditun sähköisen kyselylomakkeen. Vastaukset voidaan näin käsitellä suoraan sähköisesti, ilman että joudumme itse syöttämään vastaukset koneelle. Valmiit kyselylomakkeet laitoimme näkyviin kesällä 2010. Alkuperäinen suunnitelma oli lähestyä nuoria aikuisia Facebookin kautta. Teimme sinne Kuopion nuorten aikuisten ryhmän, jonne laitoimme linkin kyselyyn. Ryhmään ei tarvinnut liittyä vastataksaan kyselyyn. Kuitenkin 5 henkilöä oli liittynyt ryhmään. Vastaajamäärä ei kuitenkaan kasvanut kovin suureksi, joten jouduimme laajentamaan kyselyn markkinointia. Laitoimme kyselylomakkeen näkyville myös Kuopion seurakuntayhtymän nettisivuille ja Irc-gallerian eri keskustelualustoille. Syksyllä 2010 saimme nuoria aikuisia kohdattua hyvin, kun Kuopion yliopisto suostui lähettämään kyselymme opiskelijoiden sähköpostilistoille. Työntekijöille kyselyt laitettiin näkyviin heidän omalle intra-sivulle, jossa kysely oli näkyvillä heille koko ajan. Kyselyt suljimme joulukuussa 2010.

Loppujen lopuksi saimme 397 nuorta aikuista vastaamaan kyselyymme. Kaksi vastausta jouduimme hylkäämään, koska toinen vastaajista oli liian vanha kohderyhmään ja toiselta puuttui ikä kokonaan. Seurakunnan työntekijöistä 75 hengellisestä työntekijästä kyselyyn vastasi 44 henkilöä. Hengellisten työntekijöiden vastausprosentiksi muodostui näin 59 %.

Tulosten saannin jälkeen aloimme tehdä taulukoita ja analysoimaan tuloksia. Teimme taulukot käyttäen Excel-ohjelmaa, koska se oli meille helpompikäyttöisempi kuin SPSS-ohjelma. Tulosten analysointiin käytimme aikaa pari viikkoa. Tällä ajalla pohdimme, millä tavoin saamme tulokset tuotua parhaalla tavalla esille. Päädyimme käyttämään paljon kuvioita. Johtopäätöksissä sekä pohdinnassa pyrimme hyödyntämään keräämäämme teoria-aineistoa.

5.3 Eettisyys

Tutkimusaihetta määriteltäessä tulee pohtia, miksi tutkimusta tehdään ja millaista merkityksellistä tietoa se voi antaa (Hirsjärvi ym. 2009, 24–25). Halusimme tehdä kyselymme todelliseen tarpeeseen. Aihetta voidaan perustella sillä, että Kuopion seurakuntayhtymä oli aiheen tuonut esille opinnäytetyötorilla. Kirkosta eroamistilastot kertovat että nuoret aikuiset eroavat eniten kirkosta, joten kysymys on hyvin ajankohtainen.

Tutkimusta tehdessä on noudatettava yleistä huolellisuutta ja tarkkuutta tutkimustuloksia käsiteltäessä ja esittäessä. Tutkimusmenetelmiä ja tiedonhankintaa tulee tarkastella avoimesti. (Hirsjärvi ym. 2009, 24.) Ennen kyselylomakkeiden julkaisemista haimme tutkimusluvan Kuopion seurakuntayhtymältä. Kyselymme toteutimme Webropol-ohjelmalla, joka mahdollistaa tilastollisten tulosten käsittelemisen sähköisesti. Näin välttyttiin virheiltilä, joita voisi syntyä esimerkiksi syötettäessä vastauksia käsin koneelle. Koska kyselyä markkinoitiin avoimesti useassa paikassa, on olemassa mahdollisuus, että joku vastaaja on vastannut kahdesti. Myöskään vastaajien ikää tai asuinpaikkaa emme pysty varmistamaan. Kyselyn loppuun olisimme voineet vielä lisätä palautekentän, jotta vastaaja olisi voinut kommentoida itse kyselyä. Osa vastaajista oli kirjoittanutkin palautetta kyselystä viimeiseen avoimeen kysymykseen.

Tutkimukseen osallistuvalla vastaajalla on oltava mahdollisuus itse päättää haluaako osallistua kyselyyn. Suostuttelu ei saa missään vaiheessa mennä pakottamisen puolelle. Osallistumisesta luvattava palkkio saattaa vaikuttaa vastauksiin ja vastaajiin. (Hirsjärvi ym. 2009, 25.) Kyselyä suunniteltaessa pohdimme millä keinoilla nuoria aikuisia voidaan motivoida vastaamaan. Päädyimme kuitenkin, että emme palkitse vastaajia, jolloin välttyttäisiin vastauksilta palkkion toivossa. Tämä ei myöskään motivoisi vastaajia

vastaamaan useampaan kertaan. Ajattelimme, että nuori aikuinen, joka kokee kyselyn aiheen tärkeäksi itselleen, vastaa ilman mahdollista palkintoa.

Tutkimusaineistoa on käsiteltävä siten, ettei vastaajien henkilöllisyyttä pystytä selvittämään. Tämä tulee huomioida niin aineiston käsittelyssä, raportoinnissa, kuin arkistoinnissakin. (Hirsjärvi ym. 2009, 27.) Vastaajien yksilöllisyydestä huolehdittiin, jottei yksittäisen henkilön henkilöllisyys selviäisi. Mainitsimme tästä myös kyselylomakkeen alussa. Tiesimme, että työntekijöiden vastaajamäärä on pienempi kuin nuorten aikuisten. Tämän vuoksi jätimme kysymättä työntekijöiden ammatteja, koska pienessä vastaajamäärässä tämä olisi aiheuttanut riskin, että vastaaja voitaisiin tunnistaa.

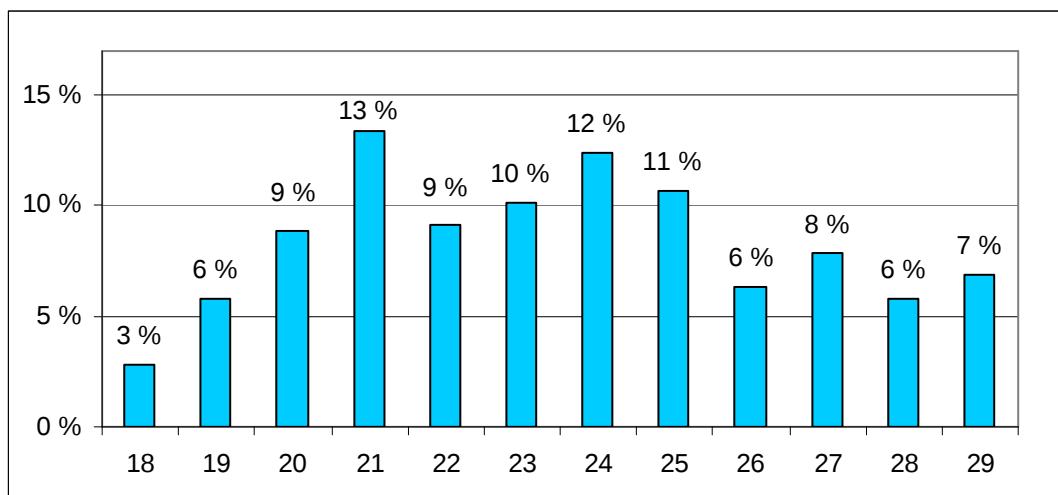
6 TULOKSET NUORTEN AIKUISTEN TOIMINNASTA

Muodostimme tutkimustulosten esittämisen siten, että kuvioita avataan kirjallisesti ja lopussa on myös selvyyden vuoksi yhteenveto-kappale, joka alkaa tummennetulla **yhteenveto**-sanalla. Kyseisestä kappaleesta lukija voi tarkastella taulukon merkittävämät tulokset.

6.1 Vastaajien taustaa

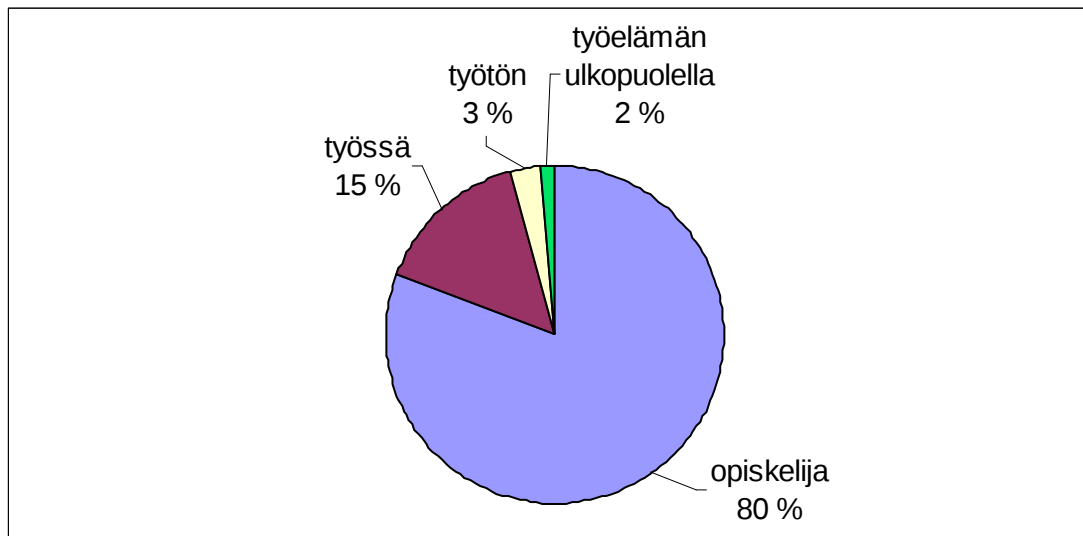
Nuorten aikuisten vastaajista (n=393) 70 % oli naisia. Kaksi vastaajaa jätti ilmoittamatta sukupuolensa. Vastanneista työntekijöistä (n=43) 63 % oli naisia. Henkilökohtaisesti emme olleet yllättyneitä, että molemmissa vastaajakunnissa naisvastaajia oli enemmän.

Vastanneiden nuorten aikuisten (n=395) keski-ikä oli 23,54 vuotta. Suurin vastaajaryhmä tuli 21-vuotiaista, joita oli 13 % vastanneista eli 53 henkilöä. Kuviosta 2 näkyy nuorten aikuisten ikäjakauma. Työntekijöiden (N=44) keski-ikä oli 44,77 vuotta. Nuorin työntekijä oli 23-vuotias ja vanhin 62-vuotias.

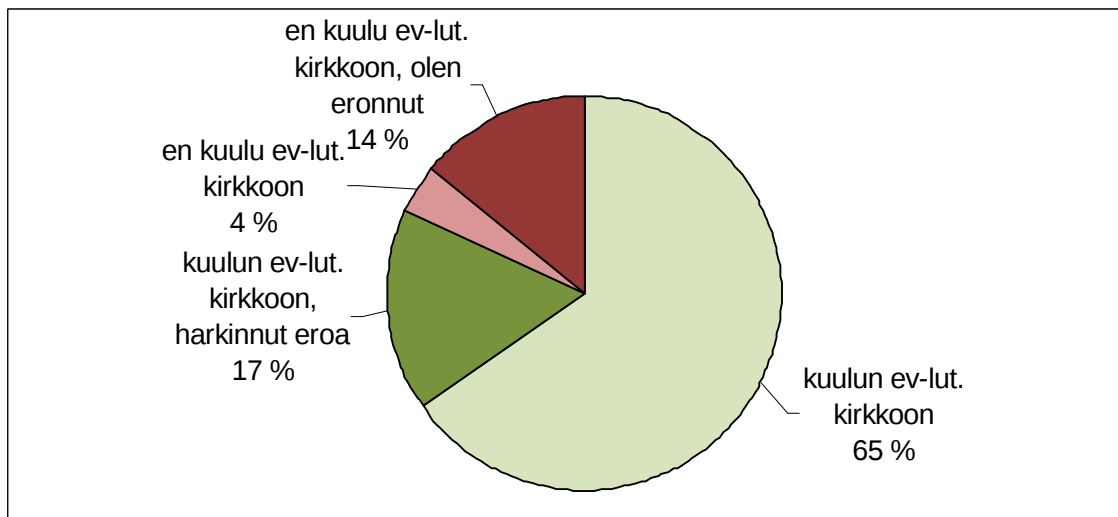
KUVIO 2. Vastanneiden nuorten aikuisten ikäjakauma (n=395)

Nuorista aikuisista (n=394) suurin osa (81 %) oli opiskelijoita. Vastaajista 91 %:lla ei ollut lapsia taloudessaan. Kuviosta 3 näkyy tarkemmin vastaajien pääsääntöinen elämäntilanne.

KUVIO 3. Nuorten aikuisten pääsääntöinen elämäntilanne (n=394)

Alla olevassa kuviossa 4. ilmenee nuorten aikuisten kuuluminen evankelis-luterilaiseen kirkkoon. Nuorista aikuisista (n=395) 82 % sanoi kuuluvansa kirkkoon ja vastaajista 17 % on harkinnut eroavansa kirkosta. Nuorista aikuisista 4 % ei ole koskaan kuulunutkaan evankelis-luterilaiseen kirkkoon. Nuorista aikuisista (n=393) 95 % oli osallistunut ev.lut. seurakunnan rippikouluun.

KUVIO 4. Nuorten aikuisten kirkkoon kuuluminen (n=395)

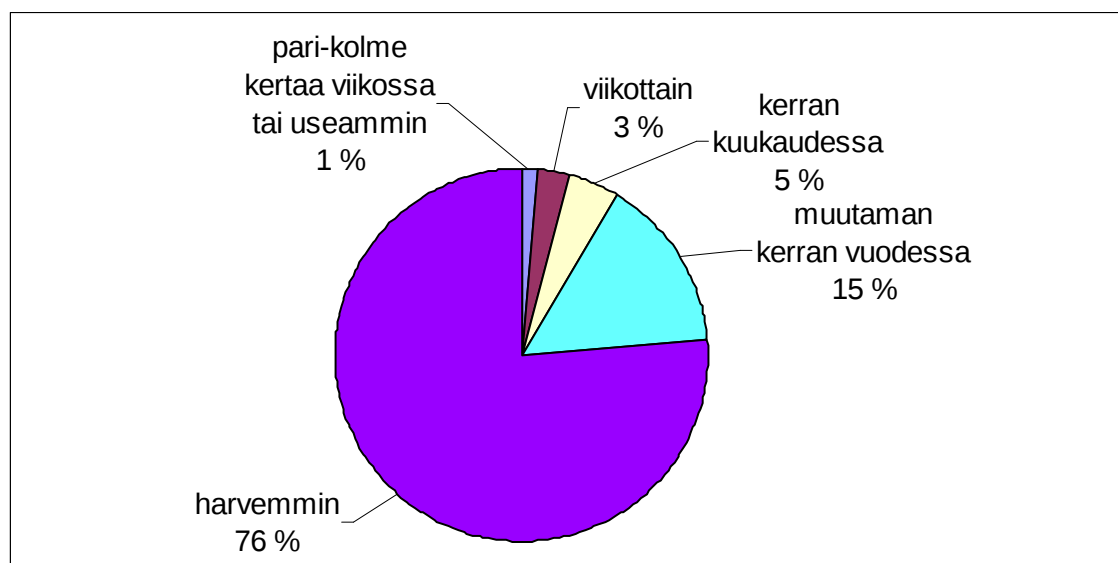
Yhteenvetona voidaan todeta, että nuorten aikuisten vastaajista suurin osa oli opiskelijoita. Naiset vastasivat miehiä aktiivisemmin kyselyymme ja nuorten aikuisten keski-ikä

oli noin 24 vuotta. Vastanneista nuorista aikuisista kuului kirkkoon reilu 80 %, mikä on suurin piirtein sama lukema kuin Suomen väestöllä oli 30.12.2010, jolloin kirkkoon kuului 78,1 % (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2010a).

6.2 Osallistuminen Kuopion seurakuntayhtymän toimintaan

6.2.1 Nuorten aikuisten aktiivisuus

Nuorista aikuisista (n= 392) 76 % osallistui harvemmin kuin muutaman kerran vuodessa Kuopion seurakuntayhtymän toimintaan. Muutaman kerran vuodessa seurakunnan tapahtumissa kävi nuorista aikuisista 15 % ja pari-kolme kertaa viikossa tai useammin kävi vain 1 % vastaajista. Kuvio 5 kertoo nuorten aikuisten osallistumisaktiivisuudesta. Siitä voi huomata, etteivät nuoret aikuiset ole kovin aktiivisesti osallistuneet Kuopion seurakuntayhtymän toimintaan.

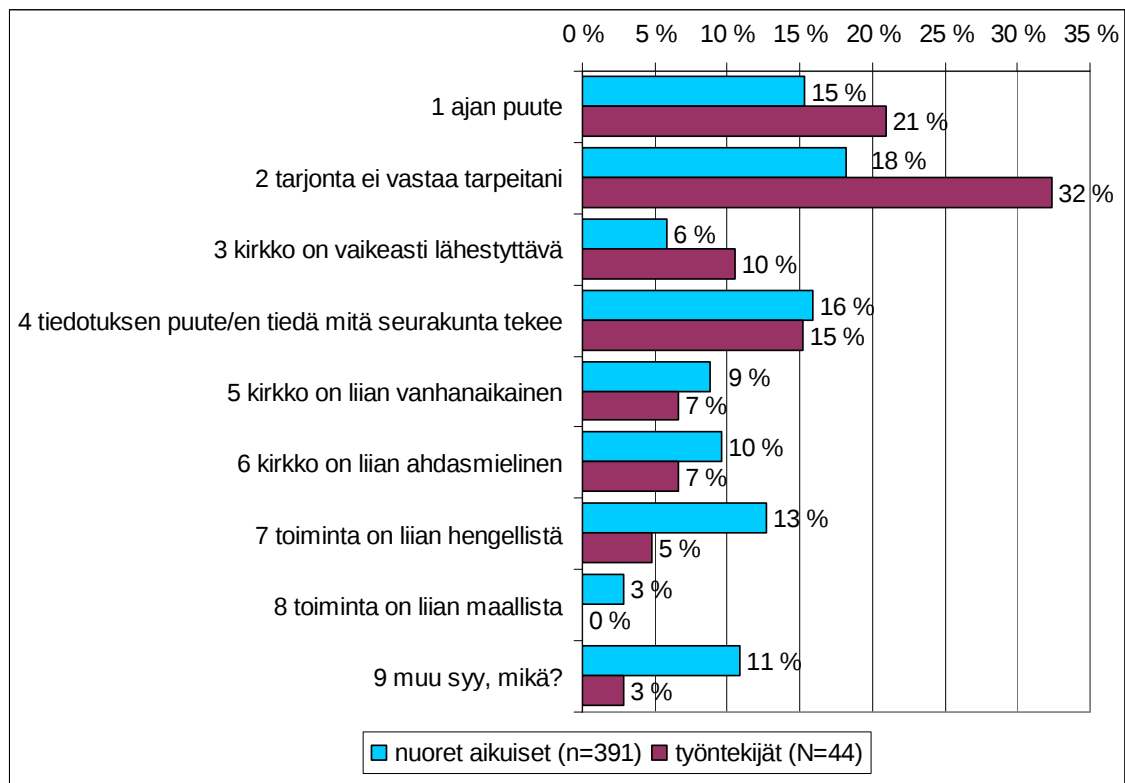

KUVIO 5. Nuorten aikuisten osallistumisaktiivisuus Kuopion seurakuntayhtymän järjestämään toimintaan (n=392)

Kuviossa 6 kerrotaan miksi nuoret aikuiset eivät osallistu aktiivisemmin Kuopion seurakuntayhtymän järjestämään toimintaan. Vastaaja sai valita useita syitä kysymyksessä. Samasta kuvioista ilmenee myös mitä syitä työntekijät pitivät todennäköisimpinä.

Pääasialliset syyt nuorten aikuisten (n=391) vähäiseen osallistumiseen oli, että tarjonta ei vastaa tarpeita, näin koki 18 % nuorista aikuisista. Toiseksi yleisin syy oli tiedotuksen puute, johon vastasi 16 % nuorta aikuista. Kolmanneksi suurin syy oli ajan puute, johon vastasi 15 % nuorista aikuisista. Vähiten vastauksia sai se väite, että toiminta olisi liian maallista. Tähän vaihtoehtoon vastasi vain 3 % vastaajista.

Seurakunnan työntekijöiden (N=44) mielestä yleisin syy, miksi nuoret aikuiset eivät osallistu aktiivisemmin seurakunnan toimintaan on, että tarjonta ei vastaa nuorten aikuisten tarpeita, johon vastasi 32 % työntekijöistä. Toiseksi yleisempänä syynä pidettiin nuorten aikuisten ajan puutetta, johon vastasi 22 työntekijää eli 21 %. Tiedotuksen puutteen vajavuutta pidettiin syynä 15 % työntekijän mielestä. Työntekijöistä yksikään ei vastannut mitään kohtaan, että kirkon toiminta olisi liian maallista.

KUVIO 6. Miksi nuori aikuinen ei osallistu aktiivisemmin seurakunnan järjestämään toimintaan?

Nuorista aikuisista 108 vastaajaa vastasi muun syyn, miksi ei osallistu seurakuntayhtymän toimintaan aktiivisemmin. Näistä vastauksista esille nousi kaksi ryhmää jotka saivat eniten perusteluja. Uskon puute Jumalaa kohtaan ja kirkkoon kuulumattomuus, sekä kiinnostuksen puute seurakunnan järjestämää toimintaa kohtaan. Muina syinä mainittiin

osallistumisen korkea kynnys. Vastaaja kokee olevansa yksin porukassa ilman kavereita, tai kokee olevansa ulkopuolinen, koska ei usko niin vahvasti kuin muut. Moni vastaaja perusteli osallistumattomuuttaan ollen mukana joko eri kirkkokunnan tai kotiseurakunnan toiminnassa.

Seurakunnan työntekijöistä kolme vastasi muu syy-kohtaan. Työntekijät uskoivat, että osa nuorista aikuisista käy muissa seurakunnissa ja osalla nuorista aikuisista ei ole valmiita verkostoja, joihin voisi liittyä.

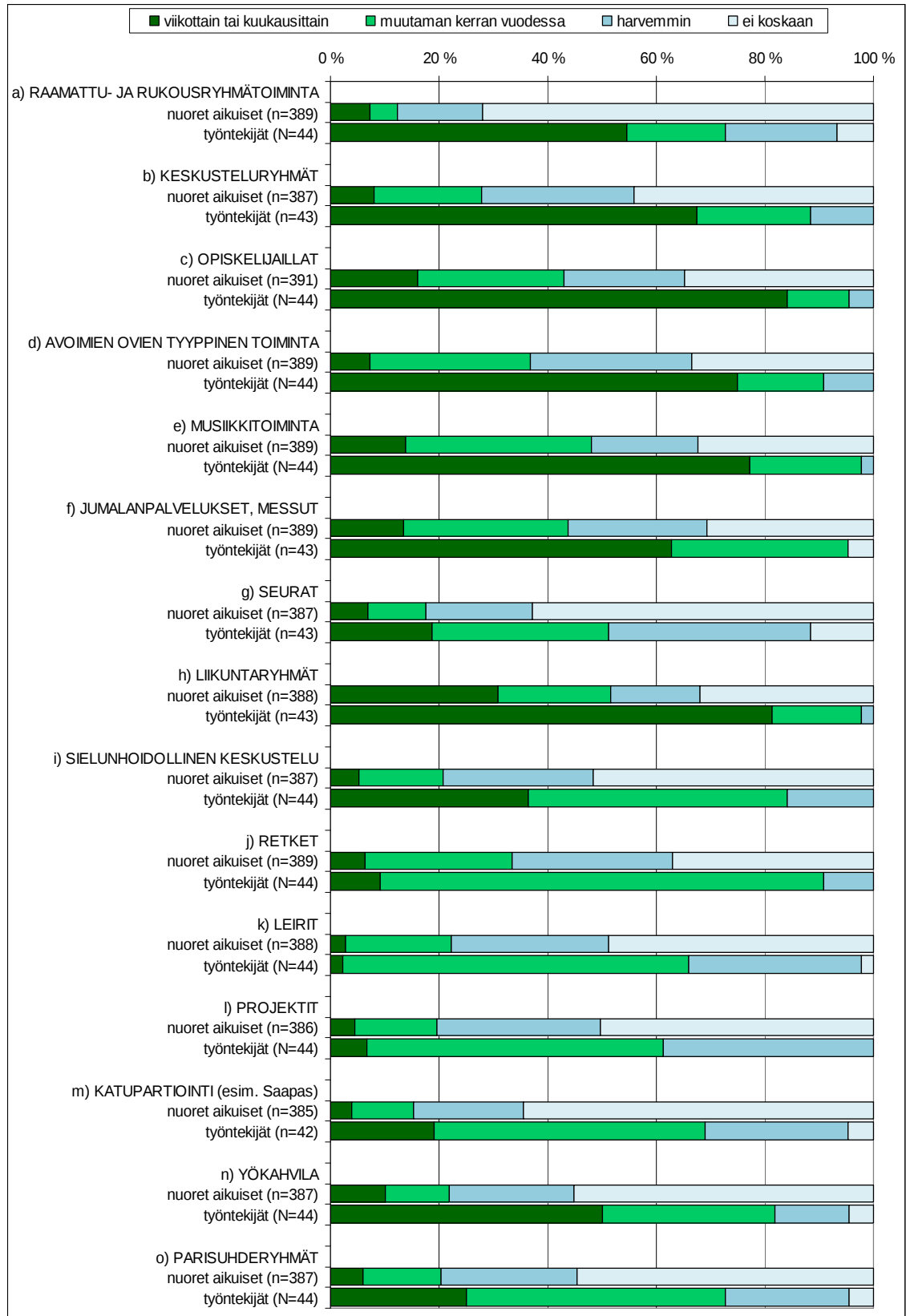
Yhteenvetona voidaan todeta, että suuri osa nuorista aikuisista ei osallistu kovin aktiivisesti seurakunnan toimintaan, koska toiminta ei vastaa heidän tarpeitaan. Ajan ja tiedotuksen puute nousivat myös merkittävinä syinä esille. Työntekijöiden ajattelivat samalla tavalla kuin nuoret aikuiset siitä miksi nuori aikuinen ei osallistu toimintaan.

6.2.2 Nuorten aikuisten osallistumisvalmiudet

Seuraavassa kysymyksessä kysyttiin, kuinka tiivistä nuori aikuinen, olisi valmis osallistumaan erilaisiin toimintoihin Kuopion seurakuntayhtymän alueella. Vaihtoehtoisissa oli, sekä olemassa olevia tapahtumia, että olemattomia. Kysymykseen vastasi sekä nuoret aikuiset että työntekijät. Tuloksissa on yhdistetty vastauslomakkeiden vastausvaihtoehtoisista kohdat viikoittain ja kuukausittain sekä noin joka kolmas kuukausi ja pari kertaa vuodessa. Nostamme kuviosta 7 merkittävimmät erot ja yhtäläisyydet esille.

Vastausvaihtoehtoisista suurin ero tuli Raamattu- ja rukousryhmätöiminnassa. Nuorista aikuisista (n=389) suurin osa (72 %) koki vastausvaihtoehtoisista vahvimmin, ettei osallistuisi Raamattu- ja rukousryhmätöimintaan koskaan. Päinvastoin työntekijöistä (N=44) 55 % koki, että nuori aikuinen osallistuisi toimintaan viikoittain tai kuukausittain.

Nuorista aikuisista (n=387) 44 % ei olisi koskaan valmis osallistumaan keskusteluryhmiin. Harvemmin kuin pari kertaa vuodessa olisi valmis osallistumaan 28 % nuorista aikuisista. Työntekijöistä (n=43) 67 % oli sitä mieltä, että nuoret aikuiset osallistuisivat keskusteluryhmiin viikoittain tai kuukausittain.

KUVIO 7. Nuorten aikuisten valmius osallistua erilaisiin toimintoihin

Opiskelijailtojen kohdalla vastaajien mielipiteet jakautuivat tasaisemmin kuin kahdessa aiemmassa valintamahdollisuudessa. Nuorista aikuisista (n= 391) 16 % olisi valmis osallistumaan iltoihin viikoittain tai kuukausittain. Eniten vastauksia sai, ei koskaan -vaihtoehto, johon vastasi 35 %. Työntekijöistä (N=44) 84 % uskoo, että nuori aikuinen osallistuisi viikoittain tai kuukausittain opiskelijailtoihin.

Nuorista aikuisista (n=389) voisi osallistua jumalanpalvelukseen/messuun viikoittain tai kuukausittain 13 %. Jumalanpalvelukseen voisi muutaman kerran vuodessa osallistua nuorista aikuisista 30 %. Nuorista aikuisista 31 % ei olisi koskaan valmis osallistumaan jumalanpalveluksiin. Työntekijöistä (n=43) 63 % uskoi, että nuoret aikuiset kävisivät jumalanpalveluksissa viikoittain tai kuukausittain, kun taas muutaman kerran vuodessa 33 %.

Nuorista aikuisista (n= 388) 31 % olisi valmis osallistumaan viikoittain tai kuukausittain liikuntaryhmiin. Vastaajista 32 % ei olisi koskaan valmis osallistumaan liikuntaryhmiin. Työntekijöistä (n=43) peräti 81 % ajatteli, että nuori aikuinen osallistuisi liikuntatoimintaan viikoittain tai kuukausittain.

Nuorista aikuisista (n= 389) 27 % olisi valmis osallistumaan retkitoimintaan muutaman kerran vuodessa. Työntekijöistä (N=44) 82 % kokee, että nuori aikuinen voisi osallistua retkiin muutaman kerran vuodessa.

Nuorista aikuisista (n=387) 10 % olisi valmiita osallistumaan viikoittain tai kuukausittain. Nuorista aikuisista 55 % ei osallistuisi yökahvilatoimintaan. Työntekijöiden (N=44) 50 % uskoi, että nuori aikuinen osallistuisi viikoittain tai kuukausittain yökahvilatoimintaan. Vain 5 % koki, ettei nuori aikuinen osallistuisi koskaan tällaiseen toimintaan.

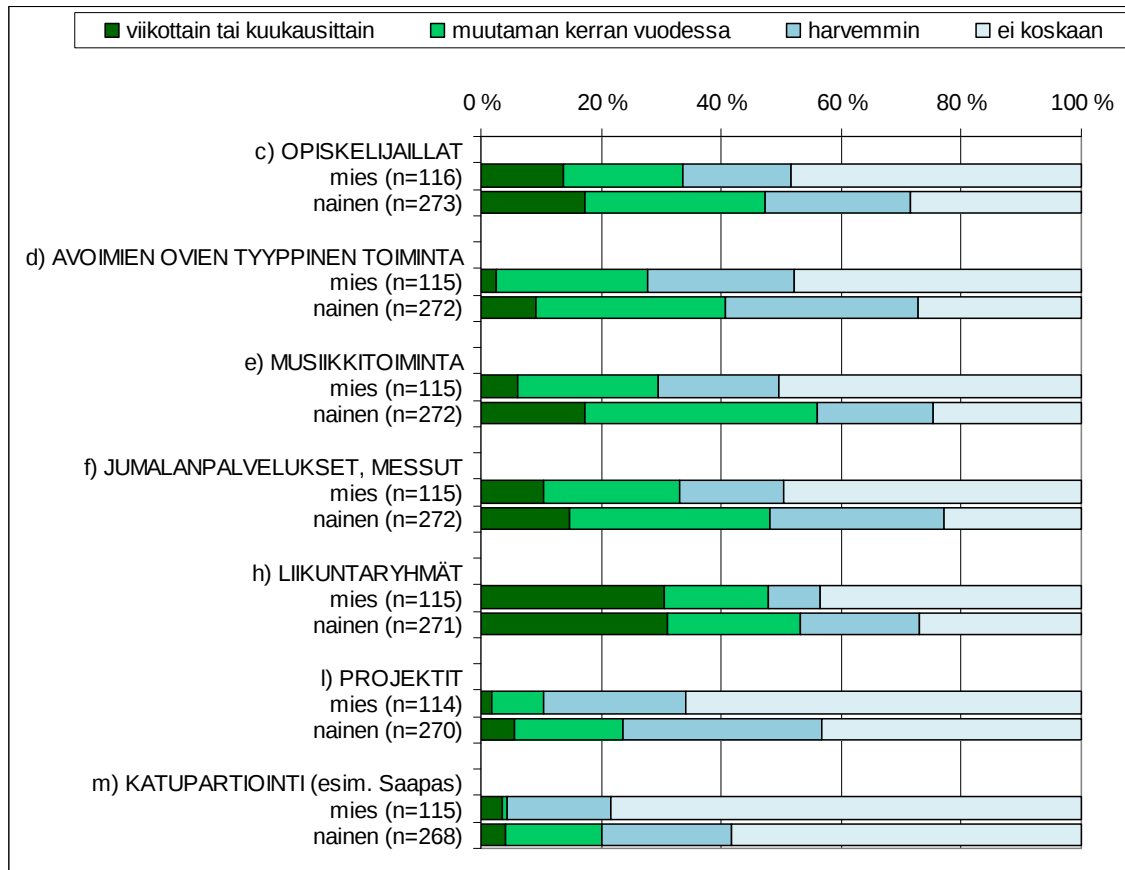
Alla olevaan taulukkoon 1 on laskettu keskimääräinen prosenttiosuus kuvion 7 vastauksista eri toimintoihin.

TAULUKKO 1 Nuorten aikuisten keskimääräinen valmius osallistua erilaisiin toimintoihin

	viikoittain tai kuukausittain	muutaman kerran vuodessa	harvemmin	ei koskaan
nuorten aikuisten mielestä	9 %	19 %	24 %	47 %
työntekijöiden mielestä	45 %	36 %	16 %	3 %

Keskimäärin vastanneista nuorista aikuisista 47 prosenttia vastasi, ettei osallistuisi mihinkään ehdotetuista toiminnoista. Vastaavasti vain 3 prosenttia työntekijöistä ei usko nuoren aikuisen osallistuvan mihinkään toimintaan. Työntekijät uskovat nuorten aikuisten osallistuvan viikoittain tai kuukausittain merkittävästi useammin kuin nuoret aikuiset ilmoittavat vastauksissaan.

Kuviossa 8 käsitellään nuorten aikuisten osallistumisvalmiutta miesten ja naisten mieliteiden mukaan. Kuvioon on valikoitu selvyiden vuoksi vain merkittävimmät eroavaisuudet. Kuviosta voidaan havaita, että naiset ovat valmiita osallistumaan miehiä aktiivisemmin kyseisiin toimintoihin. Naisten kohdalla erityisesti musiikki- ja jumalanpalvelustoiminta nousivat aktiivisuudessa miesten edelle. Miehistä (n=115) puolet (50 %) ei osallistuisi koskaan musiikkitoimintaan, kun taas vastaavasti naisista (n=272) vain joka neljännes (25 %) ei osallistuisi koskaan.

KUVIO 8. Nuorten aikuisten miesten ja naisten valmius osallistua erilaisiin toimintoihin

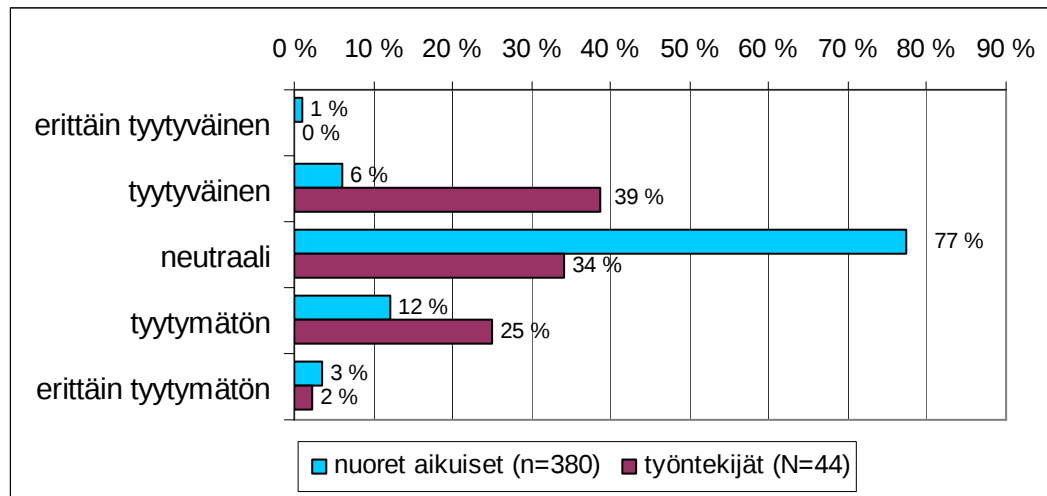
Yhteenvetona voidaan todeta, että nuoret aikuiset osallistuisivat viikoittaisena tai kuukausittaisena toimintana eniten liikuntaryhmiin (31 %), opiskelijailtoihin (16 %), musiikkitoimintaan (14 %), Jumalanpalveluksiin ja messuihin (13 %) ja yökahvilaan (10 %). Kaiken kaikkiaan naiset ovat miehiä valmiimpia osallistumaan kuvion 8 toimintoihin.

Työntekijät uskoivat nuorten aikuisten osallistuvan viikoittaisena tai kuukausittaisena toimintana eniten opiskelijailtoihin (84 %), liikuntaryhmiin (81 %), musiikkitoimintaan (77 %), avoimien ovien tyyppiseen toimintaan (75 %), keskusteluryhmiin (67 %) ja Jumalanpalveluksiin ja messuihin (63 %).

6.3 Nuorten aikuisten tyytyväisyys

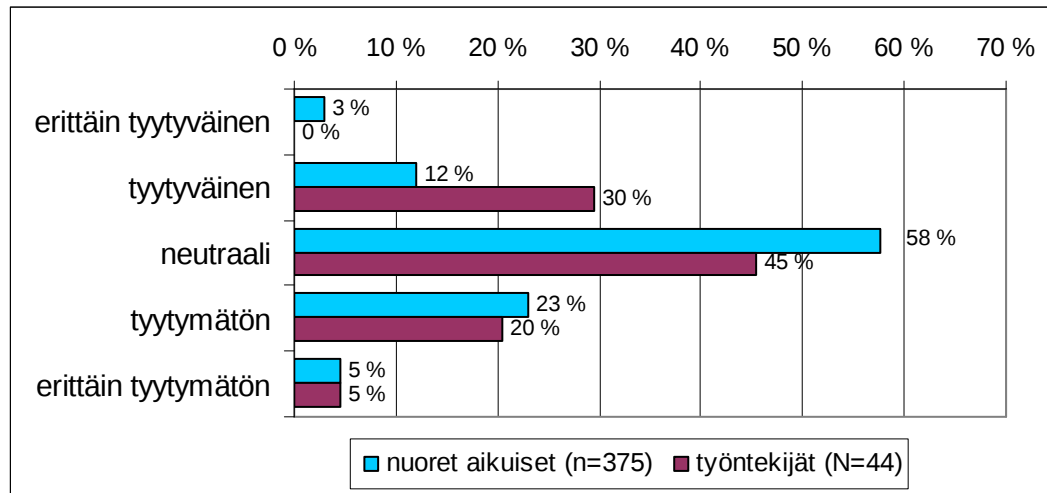
Nuorista aikuisista (n=380) suurin osa (77 %) suhtautui neutraalisti nuorille aikuisille suunnattuun tarjontaan. Tyytyväisiä tai erittäin tyytyväisiä oli 7 % nuorista aikuisista, kun taas tyytymättömiä tai erittäin tyytymättömiä oli 15 %.

Työntekijöistä (N=44) 39 % oli tyytyväisiä nuorille aikuisille suunnattuun tarjontaan, kun taas 25 % oli tyytymättömiä tarjontaan. Kuviossa 9 verrataan nuorten aikuisten ja työntekijöiden vastauksia.

KUVIO 9. Tyytyväisyys nuorille aikuisille suunnattuun tarjontaan

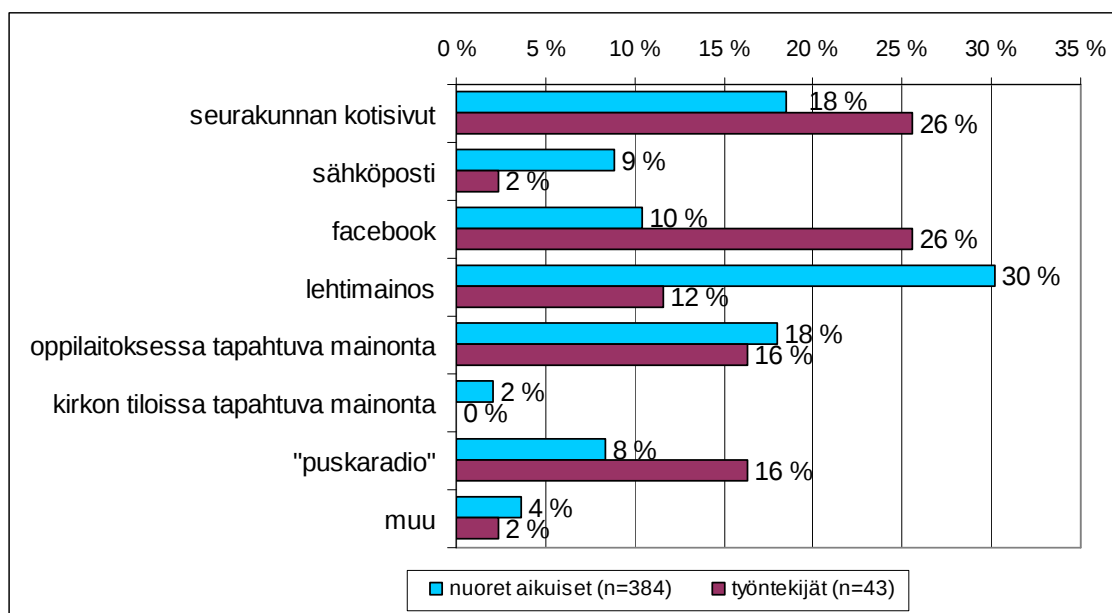
Nuorista aikuisista (n=375) 23 % oli tyytymättömiä tiedottamiseen. Suurimman vastausmäärän sai neutraali kannanotto, johon vastasi 58 %. Työntekijöistä (N=44) 45 % oli neutraalilla kannalla tiedottamisen suhteen ja 30 % oli tyytyväisiä tiedottamiseen. Kuitenkin 20 % työntekijöistä oli tyytymättömiä tiedottamiseen ja 5 % oli erittäin tyytymättömiä siihen. Kuviossa 10 verrataan nuorten aikuisten ja työntekijöiden vastauksia.

KUVIO 10. Tyytyväisyys nuoriin aikuisiin suunnattuun tiedottamiseen

Nuorilta aikuisilta kysyttiin myös mielipidettä siitä, mikä olisi heidän mielestään paras mainontakeino. Nuorista aikuisista (n=384) vajaa kolmannes (30 %) valitsi parhaaksi mainontakeinoksi lehtimainonnan. Toiseksi eniten ääniä (18 %) saivat seurakunnan kotisivut ja oppilaitoksissa tapahtuva mainonta. Facebook-mainonta sai äänistä 10 % ja ”puskaradio” 8 %. Huonoin mainontakeino nuorten aikuisten mielestä olisi kirkon tiloissa tapahtuva mainonta, jonka mainitsi vain 2 % vastanneista. Muuksi mainontakeinoksi mainittiin Puijon seurakuntanuorten oma foorumi.

Työntekijöiden (n=43) mielestä kaksi parasta mainontakeinoja olisivat seurakunnan kotisivut sekä Facebook, jotka kumpikin saivat 26 % vastaajien vastauksista. Näiden kahden jälkeen tuli tasatilanteessa sekä oppilaitoksessa tapahtuva mainonta että ”puskaradio”, jotka saivat molemmat 16 % vastauksista. Lehtimainonnan valitsi 12 % työntekijöistä. Kuviossa 11 verrataan nuorten aikuisten ja työntekijöiden vastauksia.

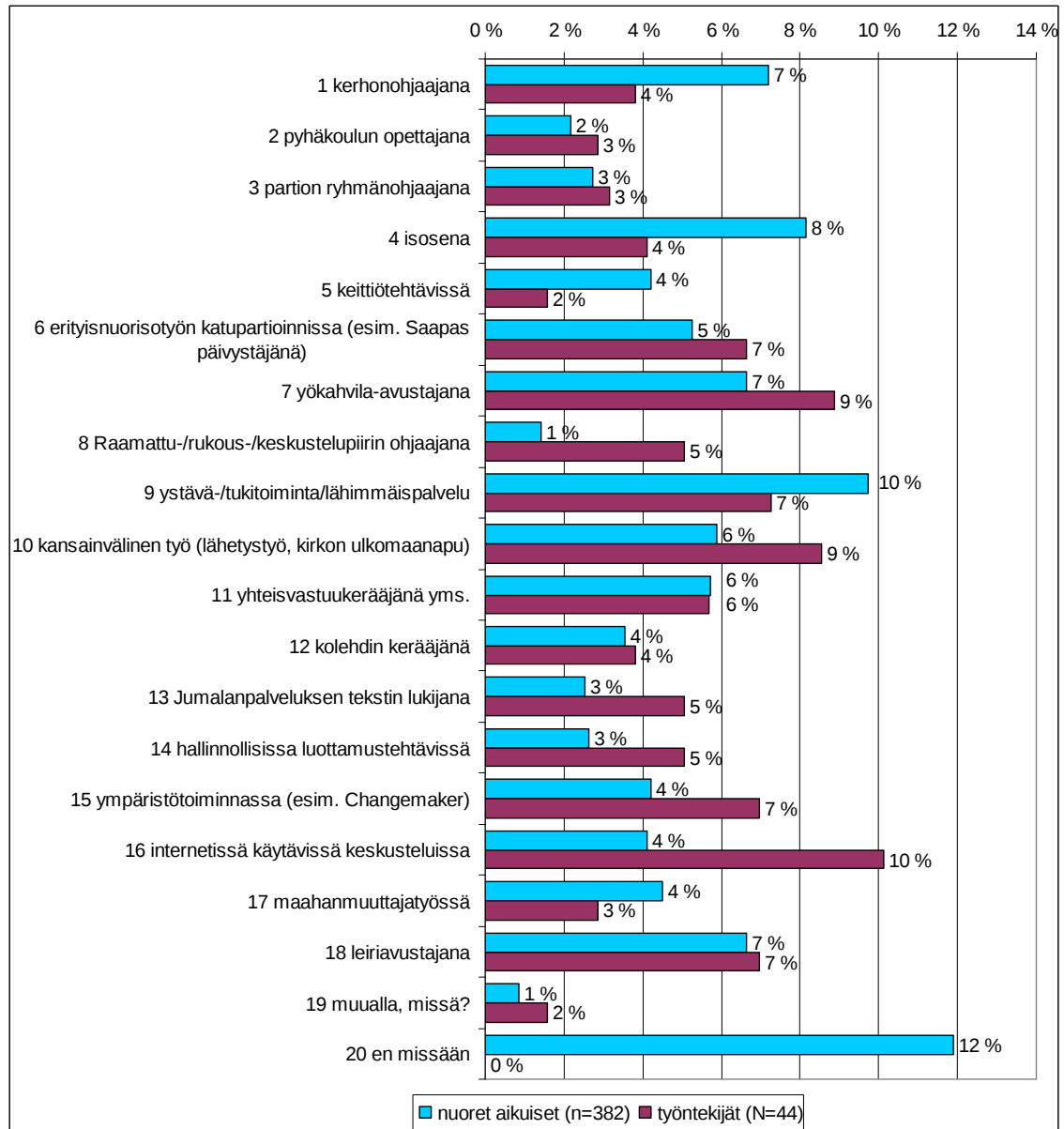
KUVIO 11. Paras mainontakeino

Yhteenvetona voidaan todeta, että nuoret aikuiset antavat neutraalin arvosanan tämänhetkisestä nuorille aikuisille suunnatusta toiminnasta. Myös tiedottamiseen suhtauduttiin pääsääntöisesti neutraalisti. Molemmista vastaukset kuitenkin painottuivat tyytymättömyyden puolelle. Työntekijät suhtautuivat nuorille aikuisille suunnattuun toimintaan nuoria aikuisia positiivisemmin. Tiedottamiseen työntekijät suhtautuivat myös nuoria aikuisia tyytyväisemmin, vaikkakin kukaan työntekijöistä ei ollut erittäin tyytyväinen tiedotukseen. Nuoret aikuiset kokivat parhaaksi mainontakeinoksi lehtimainonnan kun työntekijät puolestaan Facebookin ja seurakunnan kotisivut.

6.4 Nuorten aikuisten osallisuus vapaaehtoistyössä ja luottamustoimissa

Kysyttäessä missä seurakunnan vapaaehtoistoiminnassa nuori aikuinen voisi olla mukana, vastaajista (n=382) 12 % ei osallistuisi minkäänlaiseen, kun taas 10 % olisi valmis osallistumaan ystävä-/tukitoiminta/lähimmäispalveluun. Nämä kaksi vastausta saivat eniten vastauksia. Isosena voisi toimia 8 % vastanneista. Kerho-ohjaajana voisi toimia 7 % nuorista aikuisista. Kansainvälinen työ ja yhteisvastuukerääjänä oleminen saivat molemmat 6 % vastanneiden mielenkiinnosta.

Työntekijöiden (N=44) vastauksissa ei noussut selvästi esiin mikään erityinen vapaaehtoistoimintamuoto, jossa nuori aikuinen voisi heidän mielestään olla valmis toimimaan. Suurin prosenttiluku oli kuitenkin internetissä käytävässä keskustelussa, johon 10 % työntekijöistä vastasi. Sekä yökahvila-avustaja että kansainvälinen työ, molemmat saivat 9 % vastauksista. Yksikään työntekijä ei uskonut, että nuori aikuinen ei osallistuisi mihinkään vaihtoehtoisissa olevista vapaaehtoistöistä. Kuviossa 12 verrataan nuorten aikuisten ja työntekijöiden vastauksia.

KUVIO 12. Millaisessa vapaaehtoistyössä nuori aikuinen olisi valmis toimimaan?

Nuorista aikuisista (n=389) 85 % ei toimi missään vapaaehtoistyössä. Seurakunnan vapaaehtoistyössä toimii vain 4 %, kun taas Seurakunnan ulkopuolella vapaaehtoistoiminnassa nuorista aikuisista toimii 11 %.

Nuoret aikuiset kertovat toimivansa seurakunnan vapaaehtoistyössä muun muassa isosena, kerhonohjaajana ja lähimmäispalvelussa. Näiden lisäksi mainittiin yhteisvastuukeräys, partio-, ja kirkkokuorotoiminta.

Seurakunnan ulkopuolella nuoret aikuiset toimivat vapaaehtoisina esimerkiksi opiskelijatoiminnassa ja erilaisissa ainejärjestöissä. Lisäksi mainittiin liikuntatoiminta, Mannerheimin lastensuojeluliitto ja tukihenkilötoiminta ja erilaiset vapaaehtoiset pelastuspalvelut. Kaiken kaikkiaan vapaaehtoistyön kirjo on hyvin laaja.

Nuorista aikuisista (n=390) 58 % ei aikonut äänestää vuoden 2010 seurakuntavaaleissa. Vastaajista 18 % harkitsi asiaa ja 24 % ilmoitti äänestävänsä.

Nuorista aikuisista (n=389) suurimmalla osalla (92 %) oli selkeä näkemys siitä, ettei aio asettua ehdokkaaksi seurakuntavaaleissa, kun taas 3 % eli 10 nuorta aikuista olisi valmis asettumaan ehdokkaaksi. Vastaajista 5 % harkitsi vielä asiaa. Nuorista aikuisista (n=388) vain yksi henkilö on ollut aiemmin ehdokkaana.

Yhteenvetona voidaan todeta, että nuoret aikuiset voisivat osallistua moniin erilaisiin vapaaehtoistöihin. Suurimman kannatuksen sai ystävätoiminta. Työntekijöiden vastauksissa hajonta oli myös suuri, ja eniten kannatusta sai internetissä tapahtuva keskustelu.

6.5 Yleisarvio nuorille aikuisille suunnatusta työstä

6.5.1 Nuorten aikuisten mielipiteitä

Alla olevasta tekstistä näkyy yhden nuoren aikuisen ajatuksia seurakunnasta. Hänen, kuten joidenkin muiden nuorten aikuisten vastauksista kävi ilmi, että kirkkoa pidetään toisinaan liian suvaitsemattomana. Samoin vastauksesta käy ilmi, että toivotaan toiminnan olevan kiinnostavampaa.

Mukaan voisi ottaa sellaisiakin toimintoja ja harrastuksia, joita ei suoraan mielletä vanhoillisiksi ja kristillisiksi. Tällä hetkellä suurin ongelma nuorten ja kirkon välissä taitaa olla se, että Jumalaa pelätään sanana ja ilmiönä, on noloa olla uskovainen ja kirkosta erotaan ryhmäpainostuksen myötä. -- Olisikin siis mukavaa, jos myös erilaiset ihmiset osattaisiin ottaa huomioon näissä, eikä mustaan pukeutuva ole heti menossa helvettiin tai kaipa pelastusta.

Nuoret aikuiset nimesivät avoimessa kysymyksessä suurimmaksi kehityskohteeksi tiedottamisen, jonka tulisi tapahtua oppilaitoksissa, internetissä ja Facebookissa. Uusille seurakunnan jäsenille toivotaan seurakunnalta entistä laajempaa ja kattavampaa tervetulo-pakettia.

Erilaisina kehittämisideoina toivottiin nuorten aikuisten omaa pappia, englanninkielistä tulkkausta sekä järjestettyä lastenhoitoa. Toimintaa tulisi sijoittaa perjantai- ja lauantai-iltoihin. Työ pitäisi suunnitella siten, että syntyisi luonteva jatkumo rippikoulusta aina perheen perustamiseen saakka. Nuoria aikuisia tulee kutsua mukaan toiminnan suunnitteluun.

Moni vastaaja kaipaa matalan kynnyksen toimintaa, jossa esimerkiksi yhteinen tekeminen on pääsijalla ja hengellisyys toissijalla. Erilaisuuden suvaitsemiseen toivotaan kiinnitettävän huomiota, jotta jokainen voi kokea itsensä tervetulleeksi mukaan. Nuoret aikuiset toivovat enemmän keskusteluryhmiä. Keskustelun tulee olla riittävän maallista ja ajankohtaista. Nuoria aikuisia koskevien kysymyksien tulee saada tilaa. Tapahtumasta ei myöskään saa syntyä sellaista oloa, että osallistujaa yritettäisiin pakko käännäyttää.

Jonkinlaiset ei liian hengelliset nuorten aikuisten tapahtumat voisivat olla mukavia, sellaiset jotka houkuttelisivat myös meitä ei niin hengellisiä nuoria tutustumaan toimintaan.

Vastaajista moni toivoo puolestaan entistä hengellisempää toimintaa. Saarnojen ja puheiden sisältöihin tulisi kiinnittää erityistä huomiota. Toivotaan lisää hengellistä keskustelua ja raamattuopetusta, sekä yhteiskristillistä toimintaa. Alfa-kursseja kiiteltiin ja niitä toivottiin lisää.

Etsivää työtä tulisi kehittää yhdessä kaupungin kanssa. Palveluoperaatio Saappaan ja auttavan puhelimen kaltaista toimintaa toivottiin. Niissä nuoret aikuiset pääsisivät itse toimimaan vapaaehtoisina. Kiinnostusta ilmeni myös lähetystyön ja kansainvälisen työn varainkeruuseen.

Osa vastaajista toivoi kansainvälistä musiikkitoimintaa ja enemmän konsertteja. Erikoisjumalanpalvelukset saivat kiitosta, ja niitä toivottiin lisää. Lisäksi toivottiin urheilutoimintaa, perhe- ja parisuhdeiltoja, retkiä ja leirejä.

Tärkein parannus on mielestäni erilaisten retkien lisääminen. Koska etenkin opiskelijoilla on usein ajan puutetta, suurimman osan retkistä olisi hyvä olla päivän retkiä, jotkut voisivat kestää yhden yön(esim pe-la). Retket voisivat sijoittua lähiluontoon(liikunnallisuutta)tai lähikaupunkien seurakuntiin toisten nuorten aikuisten pariin.

6.5.2 Työntekijöiden mielipiteitä

Työntekijät kiinnittivät huomionsa myös tiedottamisen tärkeyteen. Tiedotuksen tulisi tapahtua eri kanavia pitkin, myös maallisia reittejä. Nuoria aikuisia tulisi henkilökohtaisesti kutsua mukaan toimintaan. Ehdotettiin myös, että esimerkiksi pappi voisi vierailla jokaisen seurakuntaan muuttaneen kotona henkilökohtaisesti. Toiminnan tulisi olla näkyvää ja osa yhteiskuntaa. Työntekijöiden määrää nuorten aikuisten parissa tehtävässä työssä pitäisi kasvattaa ja työntekijöiden tunnettavuuteen pitäisi kiinnittää huomiota. Seurakuntamyönteisyyden pitäisi syntyä ennen aikuisuutta.

Kirkon pitäisi jalkautua ennakkoluulottomasti, etsiä ja kohdata nuoria aikuisia heidän ajanviettopaikoissaan. Koska nuorten aikuisten ryhmä ei ole yhtenäinen, tulisi samanlaisia kysymyksiä pohtivia nuoria aikuisia saattaa yhteen.

tiedotus tärkeää!näkyvyyttä ja kynnys matalemmaksi. Työntekijät tunnetummaksi!

Seurakunnan pitäisi kohdata nuori aikuinen, jonka jälkeen tarjota hänelle mielenkiintoista tekemistä. On kuitenkin tärkeää työntekijän hyväksyä se, ettei kohderyhmä välttämättä halua sitoutua jatkuvaan toimintaan. Kuitenkin nuori aikuinen tulisi pitää kirkon läheisyydessä ja ottaa mukaan toiminnan suunnitteluun.

jalkautuminen varmaan tässäkin oiva ratkaisu. mennä sinne näkymään kirkon työntekijänä, missä nuoret aikuiset kohtaavat. toisaalta kirkko voi mahdollistaa mm tiloilla nuorten aikuisten kokoontumisia. osallistaminen myös oiva keino saada osallistua.

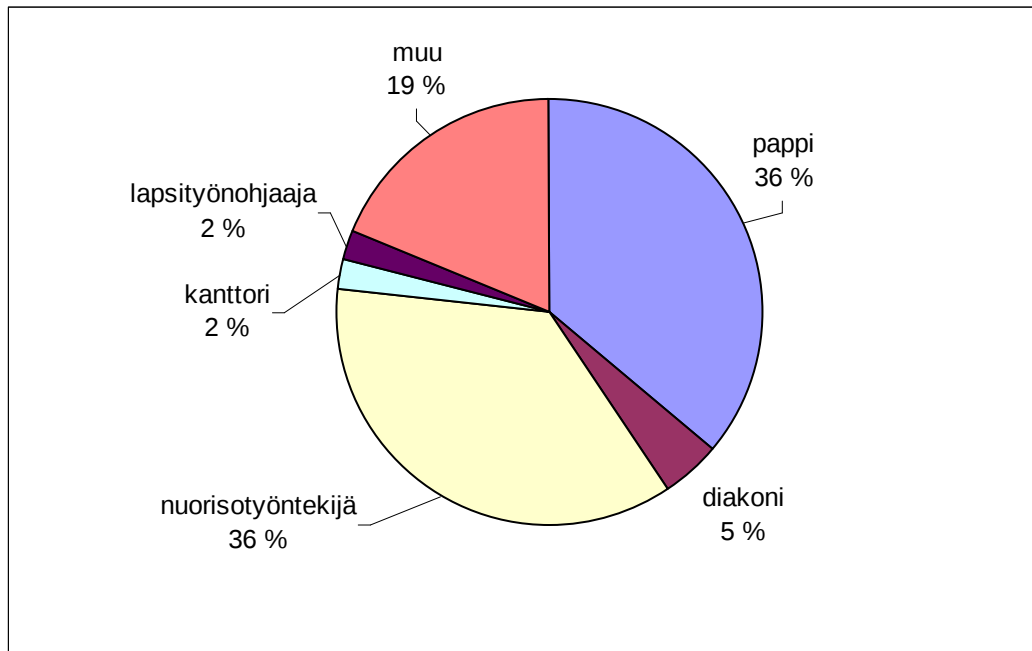
Nuorille aikuisille tulisi järjestää kutsujumalanpalveluksia. Näiden yhteyteen voisi liittää muuta yhteistä toimintaa, kuten esimerkiksi keskustelu- ja elokuvakerhon tapaista toimintaa. Jumalanpalveluksien ajankohtaa pitäisi siirtää myöhäisemmäksi.

Nuorille aikuisille tulisi järjestää säännöllistä toimintaa, jossa yhdessäolo olisi tärkeää ja sen kautta henkilöt alkavat tuntea toisiaan. Etenkin ikääntyneet isokset olisi hyvä rekrytoida tällaiseen toimintaan mukaan. Tällaisissa toiminnassa voisi olla mukana nuorisotyönohjaaja ja pappi, kuitenkin on tärkeää huomioida, että tämä toiminta kuuluu työaikaan. Usein etenkin papeille hyvä ja uusi toiminta on ylimääräistä.

Lapsille ja aikuisille tulisi järjestää yhteisiä tapahtumia. Perheille voisi tarjota lastenhoitoa ja pareille pitäisi lisätä toimintaa kuten parisuhderyhmiä.

6.5.3 Kenen tulisi työskennellä nuorten aikuisten parissa?

Työntekijöiden (N=44) parista nousi kaksi työntekijäkuntaa selvästi esille, joiden pitäisi pääsääntöisesti työskennellä nuorten aikuisten parissa. Sekä pappi että nuorisotyönohjaaja saivat molemmat 36 %, eli 16 työntekijän vastauksen. Työntekijöistä 19 % valitsivat muun vaihtoehdon kuin mitkä valittavissa olivat. Perusteluina valintaan käytettiin, että kaikkien kuuluu työskennellä nuorten aikuisten parissa. Kuviossa 13 kuvataan näitä vastauksia.

KUVIO 13. Kenen pitäisi työskennellä pääsääntöisesti nuorten aikuisten kanssa? (N=44)

Papin toimimista nuorten aikuisten parissa perustellaan heidän valmiudellaan kohdata ihmisiä eri elämäntilanteissa. Pappi on hengellisesti ja teologisesti vahvin työntekijä seurakunnassa kohtaamaan nuorten aikuisten kysymyksiä. Pappi kohtaa nuoria aikuisia myös eri toimitusten kautta.

Nuorisotyöntekijä puolestaan voi luoda luontevaa jatkumoa rippikoulusta eteenpäin. Nuorisotyönohjaajaa ei ole niin virallinen työntekijä kuin pappi, joten häntä voi olla helpompi lähestyä. Nuorisotyöntekijä ei myöskään tee toimituksia, joten hän voi keskittyä enemmän toimintaan.

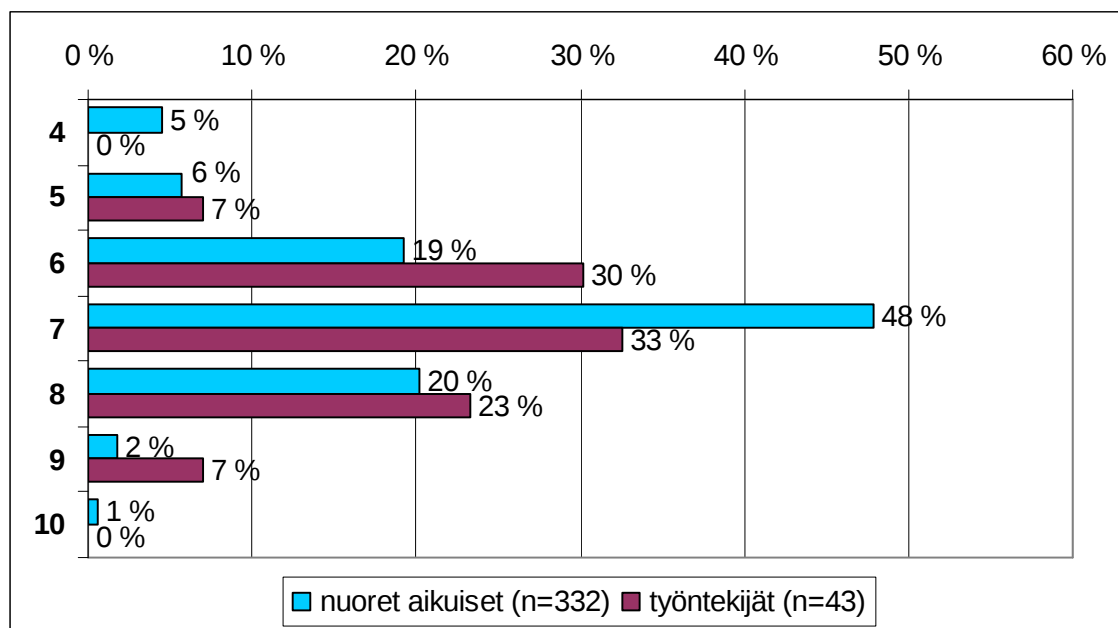
Nuorten aikuisten erilaisissa elämäntilanteissa luontevin työntekijä voi olla kuka vain, esimerkiksi kanttori musiikkityön kautta, lapsityönohjaaja nuorten perheiden kanssa tai diakoni diakoniatyön kautta.

Ammattiryhmää tärkeämpää on, että työntekijällä on halua ja mielenkiintoa toimia nuorten aikuisten parissa luontevasti. Työtä ei tarvitse tehdä yksin, vaan eri työntekijät yhdessä voivat luoda tiimin.

Yhteenvetona voidaan todeta, että työntekijöiden mielestä papin ja nuorisotyöntekijän pitäisi ensisijaisesti työskennellä nuorten aikuisten parissa. Työtä tulisi kuitenkin tehdä myös moniammatillisena tiiminä.

6.5.4 Yleisarvosana

Yleisin arvosana (asteikolla 4–10), jonka nuoret aikuiset (n=332) antoivat seurakunnan toiminnasta, oli arvosana 7. Tämän arvosanan nuorista aikuisista antoi 48 %. Nuorista aikuisista 20 % antoi arvosanaksi 8 ja 5 % antoi arvosanaksi nelosen. Tässä kysymyksessä vastaajien kohdalla oli käynyt suurin hävikki, kun vain nuorista aikuisista 84 % oli antanut arvosanan. Työntekijöistä (n= 43) joka kolmas (33 %) antoi kokonaisarvosanaksi nuorten aikuisten parissa tehtävästä työstä arvosanan seitsemän. Työntekijöistä 30 % antoi arvosanaksi kuusi ja 23 % antoi arvosanaksi kahdeksan. Kuvioon 14 on koottu nuorten aikuisten ja työntekijöiden vastaukset.

KUVIO 14. Kokonaisarvosana nuorten aikuisten toiminnasta (asteikolla 4–10)

Valtaosa nuorista aikuisista on antanut neutraalin arvosanan, koska ei ole osannut nimeä mitään erityisen hyvää eikä huonoakaan nuorten aikuisten toiminnassa.

Nuorilta aikuisilta kiitosta on saanut mahdollisuus keskustella tarvittaessa työntekijän kanssa. Seurakunta on auttanut sopeutumaan uuteen kaupunkiin. Nuorille aikuisille on annettu mahdollisuuksia vaikuttaa asioihin, mikä näkyi hyvin seurakuntavaalien mai-

nonnassa. Seurakunta koetaan paikkana joka on avoin uusille ehdotuksille. Määrällisesti toimintaa on paljon, siitä osa myös kesäloman aikaan. Matalan kynnyksen toiminta saa kiitosta.

Opiskelijatoimintaan ollaan tyytyväisiä. Oppilaitospapit ovat hoitaneet tehtävänsä hyvin. Lapsiperheiden toimintaan, virtaa välillämme -kurssiin, pappilailtoihin, musiikki-toimintaan ja Tuomasmessuun ollaan tyytyväisiä. Erityiskiitoksen saa perjantain nuorten aikuisten messu. Kristillisten juhlapäivien tapahtumat on yleensä suunniteltu hyvin.

Kritiikkiä nuorten aikuisten työ sai eniten tiedottamisesta, minkä vuoksi olemassa oleva toiminta ei välttämättä tavoita kaikkia halukkaita. Osa vastaajista koki, että Nuorten aikuisten työ on keskittynyt vain opiskelijatoimintaan.

Vastaajista toiminnan suunnitteluun tulisi panostaa enemmän. Osa vastaajista koki, että hengellinen sisältö puuttuu tai se on liian maallistunutta. Osa puolestaan koki toiminnan liian ahdasmieliseksi, mikä ei anna tilaa epäilyksille. Muutama vastaajista koki, että kirkossa toimii sisäpiiri, joka ei anna uudelle, uskon asioissa epävarmalle tulijalle tilaa. Joidenkin mielestä kirkko syrjii erilailla uskovia ja uskonnottomia. Yksi vastaajista koki, ettei kirkko ole vastannut hänen avunpyyntöihinsä.

Moni työntekijä kokee, ettei nuorten aikuisten työhön ole kiinnitetty riittävästi huomiota. Työntekijät antavat kiitosta oppilaitostyölle ja nuorisomusiikkitoiminnalle, mutta toivovat lisäpanostusta paikallisseurakunnissa. Nuorten aikuisten työhön tarvittaisiin lisää työntekijäresursseja.

Yhteenvetona voidaan todeta, että nuorilla aikuisilla ja työntekijöillä oli samanlainen kanta nuorten aikuisten parissa tehtävästä työstä.

7 TULOSTEN ANALYSOINTIA TUTKIMUSKYSYMYKSITTÄIN

7.1 Nuori aikuinen kaipaa matalan kynnyksen toimintaa

Suurin osa nuorista aikuisista toivoisi, että toiminta olisi maallisempaa ja matalakynnyksellisempää. Näin nuoren aikuisen olisi helpompi lähestyä seurakuntaa ja tulla toimintaan mukaan. Ehdotuksina tuli muun muassa, että toiminta olisi kiinni arjessa, esimerkiksi liikunta- ja musiikkitoimintaa. Tällä tavoin nuori aikuinen voisi osallistua seurakunnan toimintaan sekä kiinnostuksen mukaan siirtyä hengellisempään toimintaan.

Osa vastaajista koki kuitenkin, että kirkon ei pitä erkaantua perustehtävästään, vaan säilyttää kaikessa toiminnassaan Raamattuun pohjautuva hengellinen ulottuvuus. Mikäli näin ei käy, osa nuorista aikuisista harkitsee kirkosta eroamista.

Hengellinen sisältö lopulta ratkaisee kirkon toiminnan laadun. Puitteet eivät auta, jos puheet kumisevat tyhjyyttä, eivätkä osoita sitä, että kirkko on tarvittaessa valmis menemään valtavirtaa vastaan Raamattu ohjenuoranaan. En halua seurata sellaista, missä ei olla valmiita taistelemaan ja puolustamaan uskoa yhteiskunnasta nousevia vieraita aatteita vastaan.

7.2 Työntekijöiden ajatuksia nuorten aikuisten työstä

Työntekijät ajattelivat että pääasiallinen syy siihen, miksi nuoret aikuiset eivät osallistu toimintaan aktiivisemmin oli, ettei toiminta vastaa nuorten aikuisten tarvetta. Lisäksi ajan ja tiedotuksen puute nähtiin merkittävänä syynä. Samansuuntaisia tuloksia tuli myös nuorilta aikuisilta. Tämän pohjalta voidaan todeta, että työntekijät ovat tietoisia nuorten aikuisten tilanteesta. Työntekijät ja nuoret aikuiset molemmat ajattelevat, että nuorille aikuisille tulisi järjestää omaa toimintaa. Tiedotukseen tulisi myös panostaa. Työntekijät ajattelivat, että nuoret aikuiset pitäisi pyrkiä kohtaamaan heidän paikoissaan, kuten koulussa. Samoin henkilökohtaisempi kohtaaminen nousi esille, kun taas nuorilla aikuisilla sitä ei niin selvästi tullut ilmi. Työntekijät ajattelivat myös, että kirkon kuva pitää saada positiivisemmaksi, jolloin nuori aikuinen helpommin tulisi mukaan toimintaan. Tällaisia ajatuksia nousi ilmi myös nuorten aikuisten ajatuksissa, jossa

mainittiin se, että kirkon huono julkisuus on vaikuttanut asennoitumiseen kirkkoa kohtaan.

Näiden johtopäätöksiä perustella voidaan todeta, että työntekijät ovat melko hyvin ajatuksen tasolla samaa mieltä kuin nuoret aikuiset siitä, mitkä asiat eivät toimi nuorten aikuisten työssä. Ajatukset olisi muutettava käytäntöön mahdollisimman hyvin. Kuopion seurakuntayhtymän on hyvä pohtia millä keinoin nuorten aikuisten tilanne saadaan kuntoon.

Kysyttäessä kenen pitäisi työskennellä ensisijaisesti nuorten aikuisten kanssa, vastaukseksi työntekijät ehdottivat pappia ja nuorisotyönohjaajaa. Tässä taustalla on, että papin ammatillisuus laajin työntekijäpiirissä, kun taas toiminnallisesti ajatellen nuorisotyönohjaajalla on luonteva jatkumo nuorisotyöstä. Osa vastaajista olikin kommentoinut kysymykseen, että nuorten aikuisten työtä tulisi tehdä yli ammattirajojen. Oppilaitostyö sai usealta vastaajalta kiitosta, kuten seuraavassa lainauksessa käy ilmi:

Opiskelijatyö tekee sitä hyvin, mutta on ainut, joka siihen paneutuu. Asia pitäisi olla paikallisseurakuntienkin sydämen asia.

Nuorten aikuisten ja työntekijöiden ajatuksissa on suurempia eroja kysymyksessä nuorten aikuisten valmiuksista osallistua seurakunnan järjestämään toimintaan. Työntekijät ajattelevat merkittävästi positiivisemmin nuorten aikuisten osallistumisvalmiuksista, kuin nuoret aikuiset itse. On kuitenkin hyvä, että työntekijät ajattelevat positiivisesti ja uskovat, että nuoret aikuiset haluavat osallistua aktiivisesti toimintaan. Ammattieettisesti työntekijän onkin suhtauduttava optimistisesti järjestämäänsä toimintaan ja uskoa osallistumisen olevan hyvää. On tärkeää kuitenkin muistaa suhtautua realistisesti asioihin. Työntekijältä odotetaan tällöin hyvää ammattieettisyyttä, jolloin hän voi myöntää itselleen sen, jos jokin toiminta ei houkuttele nuoria aikuisia. Työntekijän tulee tällöin löytää uudenlaista toimintaa, mieluiten kohderyhmän toiveiden kautta.

7.3 Nuorten aikuisten kokemus osallisuudesta

Teoriataustan yhteydessä esitimme Nivalan tutkimuksen pohjalta neliosaisen mallin osallisuuden edellytyksistä (Nivala 2008, 168–172). Kuten sivulla 9 olevasta kuvioista 1 tuli ilmi, yhteisöön kuulumisen kokemukseen vaaditaan yhteisön tarjoamia palveluita, osallistumista, sekä yksilön valmiuksia osallistua.

7.3.1 Seurakunta toiminnan järjestäjänä

Ensimmäinen vaihe oli, että instituutio järjestää jäsenilleen mielenkiintoista toimintaa. Seurakunnan tulisi pohtia, mitä asioita on hyvä tarjota nuorille aikuisille. Seurakunnan on toimitettava sellaista tekemistä nuorille aikuisille, joihin he voivat mielellään osallistua. Heille on myös tarjottava mahdollisuuksia vaikuttaa toiminnan sisältöihin. Seurakunnan on tärkeää huomioida nuorten aikuisten parissa tehtävässä työssä se, että vaikka kuinka hyvät palvelut olisivat tarjolla, niin yksilöt tulisi saada jollakin tapaa houkuteltua mukaan toimintaan. Toimintaa ei pidä lopettaa, vaikka aluksi se ei saisikaan suurta osallistujamäärää. Merkittävää Kuopion seurakuntayhtymässä on huomioida tiedottamisen tärkeys – tätä nuoret aikuiset vastauksissaan kovasti toivat esille. Yksi seurakunnan haaste onkin yhdistää samanlaista toimintaa kaipaavia nuoria, myös yli seurakuntarajojen.

7.3.2 Nuoren aikuisen valmiudet osallistua

Toinen vaihe oli, että yksilö lähtisi mukaan eikä jäisi paikoilleen ja menemättä tapahtumiin. Tuloksia tulkittaessa tulikin ilmi, että osa nuorista aikuisista ei yksinkertaisesti jaksaa lähteä tai ei ole kiinnostunut osallistumaan tapahtumiin. Kontaktittomuus seurakuntaan sekä puute tuttavapiiristä aiheuttavat sen, että nuori aikuinen ei lähde helposti seurakunnan toimintaan mukaan.

Kuopiossa asuvien nuorten aikuisten osallistumista Kuopion seurakuntayhtymän toimintaan vaikeutti myös moni muu asia. Nuorten aikuisten kiireellinen elämänrytmiin ei jää aikaa osallistua seurakunnan toimintaan. Kirkko joutuu kilpailemaan nuorista aikuisista monen muun toiminnan kanssa. Nuori aikuinen ei tällöin osallistu seurakunnan toimintaan, mikäli ei tunne tätä omakseen.

Työntekijät kokivat, että parhaat mainontakeinot nuorille aikuisille olisivat Facebook ja seurakunnan kotisivut. Vaikka nuoret aikuiset nimesivätkin parhaaksi mainontakeinoksi lehtimainonnan, avoimissa kysymyksissä he toivat esille mainontakeinoksi internetin käytön, esimerkiksi koulun sähköpostilistojen kautta. Tältä pohjalta voidaan ajatella, että nuorten aikuisten ja työntekijöiden ajatukset kohtasivat melko hyvin. Oppilaitoksissa tapahtuva mainonta sai kannatusta molemmilta vastaajaryhmiltä. Lisäksi avoimissa kysymyksissä painotettiin paljon yliopiston ilmoitustaulujen tärkeyttä. Tiedottamisessa on myös huomioitava, että seurakunnan mainos hukkuu helposti muun mainonnan sekaan. Mainonnan tulisikin olla näkyvää hyödyntäen erilaisia tiedotuskanavia.

7.3.3 Nuori aikuinen osallistujana ja osallisena

Nuorilta aikuisilta tuli toiveita, että toiminta olisi arkisempaa, maallisempaa ja matalakynnyksisempää toimintaa, jonne olisi helppo tulla. Tämä on sinänsä hyvin ymmärrettävä toive nuorilta aikuisilta, mutta haastava seurakunnan kannalta, koska heidän täytyy kuitenkin pitäytyä omissa arvomaailmoissaan. Mielestämme nuorten aikuisten ajatus on tavallaan hyvä, koska uskomme, että olisi tärkeää tehdä toiminnasta matalakynnyksistä. Mikäli nuori aikuinen ei heti lähde uskollisiin keskusteluihin mukaan niin vuosien tai vuosikymmenien jälkeen he voivat ajatella uskon asioita. Tällöin olisikin tärkeää, että kirkko on pysynyt seurakuntalaisen lähellä, vaikka hän ei olisi ollut aktiivinen toimija seurakunnassa. Tämä tarkoittaa siis sitä, että seurakunnan pitäisi olla kärsivällinen ja tulevaisuuteen katsova, vaikka se ei ole kovin helppoa nyky-yhteiskunnassa, jossa kilpailu on kovaa.

Tuloksissa tuli myös ilmi se, että seurakunnan tulisi pitäytyä tiukasti kirkon sanomassa kiinni ja näin pitää työ raamattuun pohjautuvana. Tällaisten ristiriitojen valossa on kirkon varmasti vaikeaa järjestää nuorille aikuisille toimintaa, joka miellyttäisi kaikkia. Mikäli tapahtumat ovat liian hengellisiä, niin suurin osa nuorista aikuisista ei halua osallistua tällaiseen toimintaan. Vastaajissa oli kuitenkin myös niitä, jotka olisivat valmiita eroamaan kirkosta, jos toiminta menee yhteiskunnan painostuksesta liian maalliseksi.

Nuori aikuinen joka löytää itselleen mielenkiintoista toimintaa, lähtee siihen mukaan ja tuntee itsensä tervetulleeksi, voi tuntea itsensä osalliseksi järjestettävästä toiminnasta.

Osallisuuden kokemusta lisää se, että nuori aikuinen pääsee itse vaikuttamaan järjestettävään toimintaan. Teoriataustassamme esittelemiemme aiempien tutkimustulosten mukaisesti onkin harkittava miten nuoria aikuisia voidaan osallistaa toiminnassa, esimerkiksi erilaisten projektien, retkien ja leirien avulla. Kun nuorelle aikuiselle annetaan vastuuta, hän voi sitoutua paremmin toimintaan. Näin nuoren aikuisen osallistuminen on aktiivista ja merkityksellistä, ja samalla seurakunta pyrkii osallistamaan nuorta aikuista, joka olisi tärkeää sekä nuorelle aikuiselle että seurakunnalle.

7.4 Vapaaehtoisuus ja luottamustoimi

Nuorista aikuisista vain 15 % ilmoitti olevansa mukana jossakin vapaaehtoistyössä. Heistä valtaosa oli muualla kuin seurakunnan toiminnassa. Seurakunnan on vaikea osallistaa nuoria aikuisia vapaaehtoistyössä, koska heidän osallistumisensa on vähäistä. Tämän vuoksi vapaaehtoistyön mielekkyyteen tulisi kiinnittää huomiota. Mielekkäiden vapaaehtoistyömuotojen kirjo oli laaja. Ystävä- ja isostoiminta, sekä kerhonohjaaminen ja leiriavustajana toimiminen saivat paljon kannatusta. Vapaaehtoistyötä tulisikin tarjota laaja-alaisesti eri tehtävissä, jotta jokainen voisi löytää oman paikkansa.

Nuorista aikuisista 58 % ilmoitti, ettei aio äänestää seurakuntavaaleissa. Määrä vaikuttaa suurelta, mutta on huomioitavaa, että vastaajista 18 % ei kuulunut kirkkoon, eikä täten ollut äänioikeutettuja. Vastanneista nuorista aikuisista 24 % ilmoitti äänestävänsä, mikä on enemmän kuin Kuopion seurakuntayhtymän seurakuntavaalien äänestysprosentti, joka vuonna 2010 oli 14,3 % (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2010b).

7.5 Viittauksia aiemmin tutkittuun

Aiemmissa tutkimuksissa on käynyt ilmi, että nuorille aikuisille ei ole mieleistä toimintaa. Toiminnan tulisi olla avoimempaa. Koululaitostyötä tulee hyödyntää entistä enemmän. Vanhoja toimintoja kuten leirejä, retkiä ja musiikkitoimintaa ei tulisi unohtaa, vaan muokata nuorille aikuisille mielenkiintoisemmiksi. Seurakunnan toiminta koetaan liian vanhoilliseksi. Toiminnassa tulisikin huomioida myös yhteiskristillisuus. Erimielisyydet kirkon toiminnan ja nuorten aikuisten välillä saattaa johtaa kirkosta eroamisiin.

Tutkimuksessamme tuli ilmi vastaavia asioita. Seurakunnan tarjoama toiminta nuorille aikuisille ei vastaa täysin kysyntään. Avointa matalankynnyksen toimintaa kaivattiin kovasti lisää. Koemme, että kirkon olisi tärkeä tehdä yhteistyötä oppilaitosten ja muiden kristillisten järjestöjen kanssa. Vastauksissamme nousi esille myös kirkon huonon julkisuuskuvan vaikutus nuorten aikuisten ajatuksiin.

8 TUTKIMUKSESTA ESIIN NOUSSEITA POHDINTOJA

8.1 Toiminnan kehittämisideoita

Nuorten aikuisten toimintaan pitäisi löytää tasapaino voimakkaasti hengellisen ja matalankynnyksen toiminnan välillä. Osa toiminnasta voisi olla matalakynnyksellistä, koska siten saataisiin vähemmän hengelliset nuoret aikuiset lähtemään seurakunnan toimintaan. Kiinnostus hengelliseen toimintaan saattaa kasvaa ajan myötä. Voimakkaasti hengellisen ja matalankynnyksen toiminnan voidaan näin täydentävän toisiaan. Kirkon järjestämän toiminnan tulee myös liittyä arkipäivän elämään, jossa kuitenkin voidaan säilyttää hengellinen ulottuvuus. Kirkko voi näin tulla ihmisen luokse jokapäiväisten kysymyksien keskelle.

Hyvän tiedottamisen keinona voisi toimia nuorten aikuisten omat nettisivut ja foorumi, johon voitaisiin koota nuorten aikuisten tapahtumia, sekä mahdollisuus ajankohtaiseen keskusteluun. Mallina voitaisiin käyttää Puijon seurakunnan nuorten foorumia, joka sai vastauksissa nuorilta aikuisilta positiivista kommenttia. Opiskelijoille tarkoitettua Yhteishenki-sivustoa tulisi markkinoida ja sen tunnettavuutta lisätä.

Uusille Kuopion seurakuntayhtymän alueelle muuttaville tulisi lähettää tervetulokirje. Kirjeen sisältöön ja ulkoasuun tulisi panostaa siten, että se houkuttelisi lukemaan. Työntekijöiltä tuli myös ajatus, että jokaisen uuden asukkaan voisi käydä henkilökohtaisesti toivottamassa tervetulleeksi. Tämä vaatisi kuitenkin paljon resursseja, joten vaihtoehtoisesti voisi ajatella tapahtumia uusille asukkaille. Esimerkiksi voitaisiin järjestää jonkinlaisen tervetulotapahtuma muutaman kerran vuodessa.

Kaiken kaikkiaan nuorten aikuisten tilanne on vaikea ja he ovat helposti väliinputoajia, joille ei aina välttämättä löydy sopivaa toimintaa. Aina ei ole selvää seurakunnassa se, kuka nuorten aikuisten työstä ottaa vastuun.

Mielestämme työntekijöistä parhaita kohtaamaan nuoria aikuisia olisivat pappi ja nuorisotyönohjaaja. Papilla on laajin koulutus ja ammatillinen taito ja nuorisotyönohjaajan työnkuva voisi sopia hyvin nuorten parissa työskentelyyn. Kanttorilla on mahdollisuus

kohdata nuoria aikuisia musiikkitoiminnan kautta. Lapsityönohjaaja tapaa perhekerhojen myötä perheitä, joissa vanhemmat saattavat olla nuoria aikuisia. Samalla syntyy tilaisuus ohjata heitä myös muuhun seurakunnan toimintaan. Diakoniatyöntekijän työkuvaan kuuluu auttaa ihmisiä, jotka eivät muualta saa apua, joten tämän myötä nuorten aikuisten kohtaaminen heillä voi jäädä vähäiseksi.

Seurakunnassa on hyvä ajatella, että kaikki työntekijät kohtaavat nuoria aikuisia. Pohdinnan arvoista olisi, tulisiko Kuopion seurakuntayhtymään luoda nuorten aikuisten työstä vastaavan virka, jossa yksi työntekijä voisi koordinoida työtä, sekä keskittyä täysin nuorten aikuisten työhön.

8.2 Tulosten merkitys Kuopion seurakuntayhtymälle

Toivon mukaan Kuopion seurakuntayhtymä saa työstämme paljon irti. Halusimme alusta lähtien tehdä opinnäytetyön ajatellen, että työstämme saisi mahdollisimman paljon tietoa nuorten aikuisten ajatuksista. Parhaan hyödyn takaamiseksi olemme tarjoutuneet esittelemään Kuopion seurakuntayhtymälle opinnäytetyömme tuloksia, mikäli heillä olisi kiinnostusta tähän. Joka tapauksessa toimitamme yhden kansitetun kappaleen opinnäytetyöstä Kuopion seurakuntien käyttöön. Toivottavasti seurakuntayhtymä ottaa tuloksista tärkeitä asioita esille ja näin pyrkisi muuttamaan toimintaansa, jotta nuoret aikuiset osallistuisivat aktiivisemmin. Osa tuloksista ei varmaan tule seurakuntayhtymälle yllätyksenä, mutta olisi hienoa, jos tämän tutkimuksen myötä Kuopion seurakuntayhtymä reagoisi asioihin ja näin tulevaisuus nuorten aikuisten työn parissa voisi näyttää valoisammalta.

Mietimme Kuopion seurakuntayhtymälle ehdotuksen uudeksi opinnäytetyöaiheeksi. Ajatus on että, joku tekisi opinnäytetyön Kuopion seurakuntayhtymään nuorten aikuisten työstä meidän tulostemme pohjalta. He voisivat alkaa toimimaan aktiivisesti Kuopion seurakuntayhtymän alueella järjestäen nuorille aikuisille matalankynnyksen toimintaa, johon jokaisen olisi helppo tulla. Toiminnan järjestämisen kannalta on tärkeää, että siitä tiedotettaisiin näkyvästi useampaa tiedotuskanavaa pitkin. Olemassa olevaa opiskelijoille suunnattua Yhteishenki-nettisivua tulisi hyödyntää näkyvämmiin ja sen kohde-ryhmää voisi laajentaa kattamaan kaikkia nuoria aikuisia. Näin voitaisiin verrata onko

matalan kynnyksen toiminnan järjestämisellä ja näkyvällä tiedottamisella vaikutusta osallistumisaktiivisuuteen.

8.3 Ajatuksia opinnäytetyöprojektista

Olemme tyytyväisiä lopulliseen versioon työstämme. Prosessin aloittaminen oli aluksi vaikeaa, mutta ajan myötä aloimme saada kuvaa siitä, mitä haluamme työllämme tuoda esille. Viimeiset pari kuukautta työskentelimme hyvin aktiivisesti ja saimme työn toteutettua hyvin.

Teimme opinnäytetyön kahdestaan, ja välillä yhteistyömme oli vaikeaa, koska olimme eri paikkakunnilla ja opintopolkumme erkaantuivat. Kuitenkin silloin, kun työskentelimme koululla, yhteistyömme sujui todella hyvin. Ohjaajamme kanssa yhteistyö sujui hyvin, saimme ohjaajaltamme hyviä ohjeita ja vihjeitä työtämme varten ja yhteistyömme edistyi loppua kohden paremmaksi.

Kuopion seurakuntayhtymän kanssa yhteistyö sujui myös melko hyvin, vaikka välillä yhteydenpito heihin oli vaikeaa. Loppujen lopuksi kuitenkin työskentelimme melko itsenäisesti ja alun yhteydenpidon jälkeen meidän ei tarvinnut olla kovin aktiivisesti Kuopion seurakuntayhtymään yhteydessä.

Tulevaa nuorisotyönohjaajan työuraa ajatellen koemme, että tekemämme tutkimus tulee auttamaan meitä työssämme. Ensinnäkin opimme tekemään tutkimuksen ja kysymään tärkeitä asioita ihmisiltä. Samalla on huomioitava myös se, että tulevaisuudessa voimme käyttää tutkimustuloksia nuorten aikuisten parissa työskentelyyn. Tulosten pohjalta voimme arvioida mitä nuori aikuinen kaipaa seurakunnalta ja samalla tiedämme enemmän siitä, miten seurakunnan työntekijät suhtautuvat nuorten aikuisten työhön.

Tutkimus sijoittui Kuopion seurakuntayhtymän alueen nuorten aikuisiin ja työntekijöihin. Tämä tarkoittaa sitä, että emme voi suoraan yhdistää tuloksia työhöemme, mikäli työskentelemme jossain toisella paikkakunnalla. On huomioitava, että nuorten aikuisten tilanteesta voidaan ajatella siellä toisin. Tästä saamme silti pohjaa nuorten aikuisten työhön tulevaisuudessa.

LÄHTEET

- Barrick, Audrey 2007. Survey: Reasons Why Young Adults Quit Church. The Christian Post. Viitattu 16.2.2011. <http://www.christianpost.com/news/survey-reasons-why-young-adults-quit-church-28813>.
- Dunderfelt, Tony 1999. Elämänkaaripsykologia. Porvoo: Werner Söderström osakeyhtiö.
- Harju, Aaro 2010. Osallisuus. Viitattu 2.1.2011. <http://www.kansalaisfoorumi.fi/osallistuminen-ja-vaikuttaminen/osallisuus.html>.
- Harju, Aaro 2004. Osallistuminen. Viitattu 17.2.2011. <http://www.kansalaisfoorumi.fi/osallistuminen-ja-vaikuttaminen/osallistuminen.html>.
- Hauta-aho, Henna & Tornivaara, Sanna-Maaria 2009. Kirkosta kiinni! Helsinki: Kirjapaja.
- Hirsjärvi, Sirkka; Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2009. Tutki ja kirjoita. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.
- Kirkon tutkimuskeskus 2008. Monikasvoinen kirkko. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2004-2007. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.
- Kuopion seurakuntayhtymä 2010a. Väestötiedot 1.1.2010. Viitattu 2.2.2011. http://www.kuopionseurakunnat.fi/files/kuopio/Keskusrekisteri_dok/Tilasto.pdf.
- Kuopion seurakuntayhtymä 2010b. Meidän kirkko Kuopiossa – Osallisuuden yhteisö. Viitattu 2.1.2011. http://www.kuopionseurakunnat.fi/files/kuopio/Hallinto_dok/Strategia_hyvaksytty_290310_Yhteisessa_kirkkoneuvostossa.pdf.
- Kuopion seurakuntayhtymä i.a.a. Kuopion seurakuntayhtymässä kuusi seurakuntaa. Viitattu 2.1.2011. <http://www.kuopionseurakunnat.fi/seurakunta-uusi>.
- Kuopion seurakuntayhtymä i.a.b. Nuoret aikuiset ja opiskelijat. Viitattu 17.2.2011. <http://www.kuopionseurakunnat.fi/nuoret-aikuiset-ja-opiskelijat>.
- Laakso, Tiina & Äikää-Torkkeli, Sari 2006. Osallisuudella onnistumiseen – Loppuraportti nuorten osallisuushankkeesta Loimaan seutukunnassa. Turku: Turun ammattikorkeakoulu.

- Mikkola, Teija; Niemelä, Kati & Petterson, Juha 2006. *Urbaani usko – Nuoret aikuiset, usko ja kirkko*. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.
- Myyry, Delila & Satela, Merja 2003. *Nuoret aikuiset kirkon toiminnassa – pilakhduksia Kuopion nuorten aikuisten maailmasta kirkon työntekijän silmin*. Pieksämäki: Diakonia-ammattikorkeakoulu. Viitattu 10.9.2009.
http://kirjastot.diak.fi/files/diak_lib/Pieksamaki2003/myyrysatela.pdf.
- Niemelä, Kati 2006. *Vieraantunut vai pettynyt? – Kirkosta eroamisen syyt Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa*. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus.
- Niemelä, Kati 2010. Tutkija, kirkon tutkimuskeskus. Sähköpostiviesti 25.3. Vastaanottaja Toni Launonen.
- Nivala, Elina 2008. *Kansalaiskasvatus globaalin ajan hyvinvointiyhteiskunnassa - kansalaiskasvatuksen sosiaalipedagoginen teoriakehys*. Kuopio: Snellman-instituutti.
- Rouvinen-Wilenius, Päivi 2010. *Osallisuus – keskustelutilaisuus 31.3.2010 – Tulevaisuudenennakointi*. Viitattu 16.2.2011.
http://www.tekry.fi/timage.php?i=101051&f=1&name=Tekry_osallisuus.pdf.
- Sosiaali- ja terveysturvan keskusliitto i.a. *Asiakasnäkökulma arvioinnissa*. Viitattu 2.1.2011.
http://www.jarjestoarviointi.fi/tukea_arviointiin/asiakasnakokulma_arvioinnissa/aloita_tasta/asiakasnakokulma/osallistaminen.
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2010a. *Jäsenet*. Viitattu 27.1.2011.
<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/68ED832793E78AF5C22575EF003AD029?OpenDocument&lang=FI>.
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2010b. *Äänestysaktiivisuus seurakuntayhtymittäin*. Viitattu 27.1.2011.
<http://seurakuntavaalit.fi/vaalit2010.nsf/sp?open&cid=aanestysaktiivisuusyhtymissa>.
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.a. *Augsburgin tunnustus*. Viitattu 1.9.2009
<http://www.evl.fi/tunnustuskirjat/augstunn.html>.
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.b. *Mikä on rippikoulu?* Viitattu 24.1.2011.
<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/0564A2B4BF1DA258C2257027002969F7>.

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.c. Pappi. Viitattu 21.12.2010.

<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/C6B7B1C8A639BF8CC225710E00260459?OpenDocument&lang=FI>.

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.d. Diakoniatyöntekijä. Viitattu 21.12.2010.

<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/E1F70715AE59766FC225710E00263088?OpenDocument&lang=FI>.

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.e. Kirkon nuorisotyönohjaaja. Viitattu 21.12.2010.

<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/89817665AEBA5D77C225710E002640F4?OpenDocument&lang=FI>.

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.f. Kanttori. Viitattu 2.1.2011.

<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/C3EF0EF2A55AB62AC225710E002610A7?OpenDocument&lang=FI>.

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.g. Lapsityönohjaaja. Viitattu 30.1.2011.

<http://evl.fi/EVLfi.nsf/Documents/3605FBE89FE3F102C225710E00265E94?OpenDocument&lang=FI>.

Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a.h. Nuoret aikuiset. Viitattu 30.1.2011.

<http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?open&cid=Content299A16>.

Tiihonen, Marita 2011. Yli 1800 erosi kirkosta Kuopiossa. Savon Sanomat 27.1, 32.

Tornivaara, Sanna 2007. Yht-eytys pä-tkii – Nuori aikuinen seurakunnan haasteena. Kristillinen kasvatus 74 (4), 10–13.

Unkuri, Juhana 2006. Nuoret aikuiset ja kirkko -työryhmä julkaisi mietinnön. Kristillinen kasvatus (2), 18–21.

Valtioneuvoston kanslia i.a. Osallistaminen. Viitattu 2.1.2011.

<http://www.vnk.fi/hankkeet/tulevaisuusselonteko/osallistaminen/fi.jsp>.

Yhteishenki i.a.a. Toimipisteet. Viitattu 17.2.2011. <http://www.yhteishenki.fi>.

Yhteishenki i.a.b. Tapahtumat. Viitattu 17.2.2011. <http://www.yhteishenki.fi>.

LIITE 1 TIEDOTE KIRJASTON ILMOITUSTAULULLA

KUOPIOSSA ASUVA 18-29 -VUOTIAS NUORI AIKUINEN !

Olemme kaksi kirkonnuorisotyönohjaaja -opiskelijaa Pieksämäen Diakonian ammattikorkeakoulusta. Teemme opinnäytetyötä Kuopion seurakuntayhtymän nuorten aikuisten toiminnasta ja toivoisimme sinun osallistumista kyselyymme.

Kyselyyn vastaaminen tapahtuu:

- **Facebookissa (Ryhmästä: Kuopion nuoret aikuiset -seurakuntakysely) tai**
- **Kuopion seurakuntayhtymän sivuilla**

Vastaaminen kestää noin 10-15 minuuttia ja kyselyn tulokset ilmoitetaan Kuopion seurakuntayhtymälle.

Toivoisimme osallistumistasi, kiitos.

T: Joni & Toni

LIITE 2 NUORTEN AIKUISTEN KYSELYLOMAKE

Kuopiossa asuva nuori aikuinen (18-29-vuotias)

Olemme kaksi sosionomi (AMK) + kirkonnuorisotyönohjaaja opiskelijaa Pieksämäen Diakonia ammattikorkeakoulusta. Teemme tutkimusta nuorten aikuisten työn tilasta Kuopion seurakuntayhtymässä. Teemme tilastollisen tutkimuksen kyselyn avulla ja niiden pohjalta pohdimme seurakunnan nuorten aikuisten työtilaa Kuopiossa.

Tutkimus käsitellään luottamuksellisesti, eikä siitä ilmene yksittäisen vastaajan vastaukset.

Olisimme kiitollisia, jos osallistuisit kyselyymme.

- Joni ja Toni

TAUSTA**1) Sukupuoli**

1 mies

2 nainen

2) Ikä

3) Elämäntilanne (pääsääntöisesti)

1 opiskelija

2 työssä

3 työtön

4 työelämän ulkopuolella (esim. kotiäiti/-isä)

5 muu, mikä?

4) Asuuko taloudessasi lapsia?

- ☐ 1 kyllä
- ☐ 2 ei

OSALLISTUMINEN

5) Suhteesi Evankelis-luterilaiseen kirkkoon?

- ☐ 1 kuulun Ev-lut kirkkoon
- ☐ 2 kuulun Ev-lut kirkkoon, mutta olen harkinnut eroavani siitä
- ☐ 3 en kuulu Ev-lut kirkkoon
- ☐ 4 en kuulu Ev-lut kirkkoon, olen eronnut siitä

6) Rippikoulu

- ☐ 1 olen osallistunut Ev-lut seurakunnan rippikouluun
- ☐ 2 en ole osallistunut Ev-lut seurakunnan rippikouluun

7) Kuinka usein osallistut Kuopion seurakuntayhtymän toimintaan?

- ☐ 1 pari-kolme kertaa viikossa tai useammin
- ☐ 2 viikottain
- ☐ 3 keskimäärin kerran kuukaudessa
- ☐ 4 muutaman kerran vuodessa
- ☐ 5 harvemmin

8) Miksi et osallistu aktiivisemmin Kuopion seurakuntayhtymän toimintaan? (voit valita useamman vaihtoehdon)

- ☐ 1 ajan puute
- ☐ 2 tarjonta ei vastaa tarpeitani
- ☐ 3 kirkko on vaikeasti lähestyttävä
- ☐ 4 tiedotuksen puute/en tiedä mitä seurakunta tekee
- ☐ 5 kirkko on liian vanhanaikainen

e) musiikkitoiminta	☐	☐	☐	☐	☐	☐
f) jumalanpalvelukset, messut	☐	☐	☐	☐	☐	☐
g) seurat	☐	☐	☐	☐	☐	☐
h) liikuntaryhmät	☐	☐	☐	☐	☐	☐
i) henkilökohtainen/ sielunhoidollinen keskustelu	☐	☐	☐	☐	☐	☐
j) retket	☐	☐	☐	☐	☐	☐
k) leirit	☐	☐	☐	☐	☐	☐
l) projektit	☐	☐	☐	☐	☐	☐
m) katupartiointi (esim. Saapas)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
n) yökahvila	☐	☐	☐	☐	☐	☐
o) parisuhderyhmä	☐	☐	☐	☐	☐	☐

VAPAAEHTOISUUS JA LUOTTAMUSTOIMI

12) Millaisessa seurakunnan vapaaehtoistyössä olisit valmis toimimaan? (voit valita useamman vaihtoehdon)

- ☐ 1 kerhonohjaajana
- ☐ 2 pyhäkoulun opettajana
- ☐ 3 partion ryhmäohjaajana
- ☐ 4 isosena
- ☐ 5 keittiötehtävissä
- ☐ 6 erityisnuorisotyön katupartioinnissa (esim. Saapas päivystäjänä)
- ☐ 7 yökahvila-avustajana
- ☐ 8 Raamattu-/rukous-/keskustelupiirin ohjaajana
- ☐ 9 ystävä-/tukitoiminta/lähimmäispalvelu
- ☐ 10 kansainvälinen työ (lähetystyö, kirkon ulkomaanapu)
- ☐ 11 yhteisvastuukerääjänä yms.
- ☐ 12 kolehdin kerääjänä
- ☐ 13 Jumalanpalveluksen tekstin lukijana
- ☐ 14 hallinnollisissa luottamustehtävissä
- ☐ 15 ympäristötoiminnassa (esim. Changemaker)

- ☐ 16 internetissä käytävissä keskusteluissa
- ☐ 17 maahanmuuttajatyössä
- ☐ 18 leiriavustajana
- ☐ 19 muualla, missä?
- ☐ 20 en missään

13) Toimitko tällä hetkellä vapaaehtoistyössä?

- ☐ 1 seurakunnassa, missä toiminnassa?
- ☐ 2 seurakunnan ulkopuolella, missä toiminnassa?
- ☐ 3 en

14) Aiotko äänestää seurakuntavaaleissa 2010?

- ☐ 1 kyllä
- ☐ 2 harkitsen
- ☐ 3 en

15) Olisitko valmis asettumaan ehdokkaaksi seurakuntavaaleissa?

- ☐ 1 kyllä
- ☐ 2 harkitsen
- ☐ 3 en

16) Oletko ollut aiemmin ehdokkaana seurakuntavaaleissa?

- ☐ 1 kyllä
- ☐ 2 en

17) Miten seurakunnan nuorten aikuisten toimintaa tulisi kehittää? (esim. Jumalanpalvelusta, tiedottamista, etsivää nuorisotyötä, nuorten aikuisten tapahtumia, keskusteluryhmiä...)

18) Anna lopuksi kokonaisarvosana nuorten aikuisten toiminnasta Kuopion seurakuntayhtymässä

kouluarvosanalla 4-10

4

5

6

7

8

9

10

19) Perustele antamasi arvosanasi

LIITE 3 KYSELYLOMAKE KUOPION SEURAKUNTAYHTYMÄN HENGELLISILLE TYÖNTEKIJÖILLE

Kuopion seurakuntayhtymässä työskentelevä hengellinen työntekijä

Tässä kyselyssä nuori aikuinen on määritelty 18-29-vuotiaaksi.

TAUSTA

1) Sukupuoli

1 mies

2 nainen

2) Ikä

TYTYTYVÄISYYS JA OSALLISTUMINEN

3) Kuinka tyytyväinen olette Kuopion seurakuntayhtymän

	erittäin tyytyväinen	tyytyväinen	neutraali	tyytymätön	erittäin tyytymätön
a) nuorille aikuisille suunnattuun tarjontaan?	☐	☐	☐	☐	☐
b) tiedottamiseen nuorille aikuisille?	☐	☐	☐	☐	☐

4) Mikä on mielestänne paras mainontakeino seurakunnan toiminnan tiedottamisessa nuorille aikuisille?

1 seurakunnan kotisivut

2 sähköposti

3 facebook

4 lehtimainonta

5 oppilaitoksessa tapahtuva mainonta (esim. ilmoitustaulu, päivänavaus)

- ☐ 6 kirkon tiloissa tapahtuva mainonta (esim. ilmoitustaulu)
- ☐ 7 "puskaradio"
- ☐ 8 muu, mikä?

5) Kuinka tiiviisti uskoisitte nuorten aikuisten olevan valmiita osallistumaan seuraaviin toimintoihin?

	viikoittain	kuukausittain	noin joka kolmas kuukausi	pari kertaa vuodessa	harvemmin	ei koskaan
a) raamattu- ja rukousryhmätoiminta	☐	☐	☐	☐	☐	☐
b) keskusteluryhmät	☐	☐	☐	☐	☐	☐
c) opiskelijaillat	☐	☐	☐	☐	☐	☐
d) avoimien ovien tyyppinen toiminta	☐	☐	☐	☐	☐	☐
e) musiikkitoiminta	☐	☐	☐	☐	☐	☐
f) jumalanpalvelukset, messut	☐	☐	☐	☐	☐	☐
g) seurat	☐	☐	☐	☐	☐	☐
h) liikuntaryhmät	☐	☐	☐	☐	☐	☐
i) henkilökohtainen/ sielunhoidollinen keskustelu	☐	☐	☐	☐	☐	☐
j) retket	☐	☐	☐	☐	☐	☐
k) leirit	☐	☐	☐	☐	☐	☐
l) projektit	☐	☐	☐	☐	☐	☐
m) katupartiointi (esim. Saapas)	☐	☐	☐	☐	☐	☐
n) yökahvila	☐	☐	☐	☐	☐	☐
o) parisuhderyhmä	☐	☐	☐	☐	☐	☐

6) Miksi mielestänne nuoret aikuiset eivät osallistu aktiivisemmin Kuopion seurakuntayhtymän toimintaan? (voit valita useamman vaihtoehdon)

- ☐ 1 ajan puute
- ☐ 2 tarjonta ei vastaa heidän tarpeitaan
- ☐ 3 kirkko on vaikeasti lähestyttävä
- ☐ 4 tiedotuksen puute/eivät tiedä mitä seurakunta tekee
- ☐ 5 kirkko on liian vanhanaikainen
- ☐ 6 kirkko on liian ahdasmielinen

- ☐ 7 toiminta on liian hengellistä
- ☐ 8 toiminta on liian maallista
- ☐ 9 muu syy, mikä?

7) Kenen mielestänne pitäisi työskennellä pääsääntöisesti nuorten aikuisten kanssa?

- ☐ papin
- ☐ diakoni
- ☐ nuorisotyöntekijä
- ☐ kanttori
- ☐ lapsityönohjaaja
- ☐ muu, mikä?

8) Perustelkaa vastauksenne

VAPAAEHTOISUUS JA LUOTTAMUSTOIMI

9) Millaisessa seurakunnan vapaaehtoistyössä uskoisitte nuoren aikuisen haluavan toimia? (voit valita useamman vaihtoehdon)

- ☐ 1 kerhonohjaajana
- ☐ 2 pyhäkoulun opettajana
- ☐ 3 partion ryhmänohjaajana
- ☐ 4 isosena
- ☐ 5 keittiötehtävissä
- ☐ 6 erityisnuorisotyön katupartioinnissa (esim. Saapas päivystäjänä)
- ☐ 7 yökahvila-avustajana
- ☐ 8 Raamattu-/rukous-/keskustelupiirin ohjaajana

- ☐ 9 ystävä-/tukitoiminta/lähimmäispalvelu
- ☐ 10 kansainvälinen työ (lähetystyö, kirkon ulkomaanapu)
- ☐ 11 yhteisvastuukerääjänä yms.
- ☐ 12 kolehdin kerääjänä
- ☐ 13 Jumalanpalveluksen tekstin lukijana
- ☐ 14 hallinnollisissa luottamustehtävissä
- ☐ 15 ympäristötoiminnassa (esim. Changemaker)
- ☐ 16 internetissä käytävissä keskusteluissa
- ☐ 17 maahanmuuttajatyössä
- ☐ 18 leiriavustajana
- ☐ 19 muualla, missä?
- ☐ 20 en missään

10) Miten seurakunnan nuorten aikuisten toimintaa tulisi kehittää? (esim. Jumalanpalvelusta, tiedottamista, etsivää nuorisotyötä, nuorten aikuisten tapahtumia, keskusteluryhmiä...)

11) Antakaa lopuksi kokonaisarvosana nuorten aikuisten toiminnasta Kuopion seurakuntayhtymässä

	4	5	6	7	8	9	10
kouluarvosanalla 4-10	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

12) Perustelkaa vastauksenne